

Till

Högsta domstolen

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 14

INKOM: 2021-08-18
MÅLNR: B 5076-21
AKTBIL: 5

ÖVERKLAGANDE

Överklagad dom

Dom meddelad den 22 juli 2021 av Svea hovrätt i mål nr B 2006-20 (Allramålet)

Klagande

Per Olov OLLE Markusson, 19761125-0312

Frihetsberövande: Häktad

För närvarande Häktet Kronoberg

Offentliga försvarare och ombud

Advokaterna Christina Bergenstein och Per E Samuelson

Advokatfirman SSW HB

Fleminggatan 17

112 26 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagarna Thomas Hertz och Markus Hellsten

Ekobrottsmyndigheten

Andra ekobrottskammaren i Stockholm

Målsägande

Pensionsmyndigheten, 202100-6255

Box 38190

100 64 Stockholm

Ombud

Advokaterna Patrik Kalman och Cornelia Svensson samt biträdande juristen Isabelle Hörberg

Trägårdh Advokatbyrå AB

Box 345

201 23 Malmö

SAKEN

Grovt givande av muta, m.m.

ADVOKATFIRMAN SSW

Fleminggatan 17, 6 tr. 112 26 STOCKHOLM
Telefon 010-155 02 00

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

YRKANDEN.....	3
GRUNDER OCH OMSTÄNDIGHETER I SAK	4
Sammanfattning	4
Hovrätten har inte redovisat Olle Markussons talan och inte prövat hans invändningar (Grovt rättegångsfel)	4
Hovrätten har avgjort åtalet och skadeståndskravet genom att lägga andra omständigheter till grund för sitt avgörande än vad som åberopats av åklagaren och Pensionsmyndigheten (Grovt rättegångsfel)	6
Hovrätten har genom grovt förbiseende eller grovt misstag lagt ett påstått uttalande från Johan Bergsgård till grund för sitt avgörande av målet på samtliga åtalspunkter trots att Bergsgård egentligen uttalade det motsatta (Målets utgång i hovrätten beror på grovt förbiseende eller grovt misstag)	8
Uppenbart oriktig rättstillämpning i åtalet för bokföringsbrott (Grovt rättegångsfel)	9
Robusthetskravet (Grovt rättegångsfel).....	9
Warrantaffärernas struktur	10
Warrantaffären med Natixis	11
Warrantaffären med Merrill Lynch (Bank of America)	15
Kritik av hovrättens slutsatser om warrantaffärerna juridiska struktur	19
Informationsgivningen om Oaks marginal	23
Andrahandsmarknaden	26
Kritik av hovrättens synpunkter på andrahandsmarknaden.....	30
Hovrätten har avgjort målet på gärningsmoment som inte omfattas av åtalet	36
Priset var marknadsmässigt	40
Sambandet mellan warrantaffärerna och aktieaffären	43
Kritik av hovrättens analys av kopplingen mellan affärerna	48
Teckningsblanketten daterad den 16 april 2012.....	63
Åtalet för bokföringsbrott och teckningsblanketten	69
Tillämpliga regler	69
Faktiskt händelseförlopp	74
Kritisk analys av hovrättens dom rörande åtalet för bokföringsbrott.	81
Robusthetskravet	90
HÄKTNINGSFRÅGAN	91
ANSTÅND	96

YRKANDEN

1. Olle Markusson yrkar att Högsta domstolen
  - a) Före beslut i frågan om prövningstillstånd förelägger riksåklagaren att komplettera förundersökningen med skriftprovsundersökning av två i målet aktuella teckningsblanketter i original, daterade den 16 april respektive 16 maj 2012,
  - b) Beviljar prövningstillstånd eftersom domvilla förekommit och då målets utgång i hovrätten beror på uppenbart felaktig rättstillämpning och grovt förbiseende eller grovt misstag eller eftersom det är av vikt för ledning av rättstillämpningen,
  - c) Återförvisar målet i dess helhet till hovrätten, i vart fall åtalet för bokföringsbrott,
  - d) Eller ogillar åtalet och skadeståndsyrkandet samt beslutet om näringsförbud och avgift till brottsofferfonden i dess helhet och upphäver skyldigheten för honom att ersätta Pensionsmyndighetens rättegångskostnader i underinstanserna och i stället tillerkänner honom ersättning för sakkunnigutlåtande och rättegångskostnader enligt hans yrkande därom i tingsrätten,
  - e) Omedelbart (efter genomgång av detta överklagande men före beslut i frågan om prövningstillstånd) upphäver häktningsbeslutet och ersätter det med reseförbud och
  - f) Beviljar Markusson anstånd med att ytterligare utveckla sin talan i fjorton dagar efter det att frågan om skriftprovsundersökning är avgjord eller i vart fall till den 17 september 2021.

GRUNDER OCH OMSTÄNDIGHETER I SAK

Sammanfattning

Hovrätten har inte redovisat Olle Markussons talan och inte prövat hans invändningar (Grovt rättegångsfel)

2. Hovrätten återger åklagarens sakframställning på detaljnivå, men nämner inte Olle Markussons sakframställning med ett enda ord.
3. Vår sakframställning löpte över två förhandlingsdagar och vi gick igenom omkring 700 sidor.¹
4. De mest centrala handlingarna har vi dessutom åberopat som skriftlig bevisning.² Dessa omnämns inte i hovrättens dom.
5. Hovrätten nämner inte heller förhöret med Olle Markusson eller med vårt centrala vittne, advokaten Anders Malm. Våra tre experter rörande åtalspunkterna 1-4 och all den skriftliga bevisning som vi åberopat i anslutning därtill avfärdas utan närmare analys liksom expertutlåtandet från Bertil Johansson och resposum från f.d. justitierådet Martin Borgeke rörande åtalet för bokföringsbrott.
6. En utomstående betraktare har därmed inte den minsta möjlighet att av domen utläsa hur Olle Markusson försvarade sig i hovrätten.
7. För att Högsta domstolen ska kunna se hur fel hovrätten har dömt är det därför nödvändigt att i detta överklagande lämna en tämligen utförlig redogörelse för Markussons talan såvitt avser det centrala händelseförloppet i målet.

---

¹ Se vårt tryck hab 338-341 och vårt manus hab 370.

² Hab 79, 364 och 394.

8. En annan effekt av denna brist är att hovrätten inte har prövat Olle Markussons talan:
- a) Hovrätten drar till exempel följande slutsats: *Fondbolaget Gustavia har inte vetat om att SFS-fonderna betalade cirka 170 miljoner kr i ersättning till Oak [-]. Därigenom doldes ersättningen till Oak.*³ Olle Markusson har bestritt detta och åberopat en omfattande skriftlig bevisning till styrkande av att Oak har uppfyllt sin informationsskyldighet mot Gustavia. Hovrätten har varken redovisat eller prövat denna invändning.
  - b) Hovrätten har inte prövat Olle Markussons invändning att den så kallade utblödningen av marginalen (mera härom längre fram) innebar att ingen risk för slutlig skada uppstått, vilken invändning uttryckligen framfördes bland annat i vår sakframställning.
  - c) Hovrätten har inte heller prövat Olle Markussons förklaring av warrantaffärernas två olika betalningsmodeller, vilket fått till följd att hovrätten felaktigt fått för sig att det pris som bankerna sålde warranterna för var 4850 dollar, när sanningen är – vilket framgick av Markussons talan – att det bara fanns ett pris och det var det belopp som emittenterna angav i Final Terms, nämligen 8000 dollar per warrant.
  - d) Hovrätten har ägnat stort utrymme i domen åt frågan om förtroendeställning. Markusson var anställd som VD i Oak och hade därför inte insyn i mellanhavandena mellan SFS och Gustavia. Markusson har därför för egen del invänt att även om förtroendeställning förelåg på det objektiva planet så har han inte insett att Ernstberger och Bergsgård hade förtroendeställning och att han i vart fall inte insett att Ernstberger och Bergsgård missbrukade sin förtroendeställning. Hovrätten har varken redovisat eller prövat dessa invändningar.⁴ I stället har man behandlat Olle Markusson som om han har gjort och insett precis samma saker som de andra tre åtalade trots att han som VD i Oak hade en helt annan position. Olle Markussons talan har därmed inte prövats på individnivå utan han har buntats ihop med de andra och dömts kollektivt.
  - e) Genom uttalandet att de åtalade skulle ha *bestritt att det finns något sådant samband mellan warrantaffärerna och aktieköpen som påstås*⁵ ger hovrätten (i

---

³ Domen s.56.

⁴ Se vår skriftliga sammanställning av Markussons bestridande grunder, hab 341 s.143-144.

⁵ Domen s.26.

kombination med att man inte återger Markussons talan) sken av att Olle Markusson skulle ha förnekat att det fanns en koppling mellan affärerna. Olle Markusson har tvärtom förklarat att det visst fanns en koppling men att den var affärsmässig. SFSs intresse av att låta investera i warranterna skapade en kontakt som väckte idén hos Ewran Mersin och Mattias Bengtsson om ett framtida samarbete med SFS, vilket också kom att realiseras. Det hovrätten kallar brottsplan var i själva verket en helt legitim warrantaffär och ett vanligt aktieköp. Hovrätten har inte alls redovisat Markussons talan i den delen och inte heller någon prövning av alla hans invändningar och bevisning i anslutning därtill.

9. Detta utgör några få utvalda exempel på att hovrätten systematiskt och genomgående har underlåtit att redovisa och pröva Olle Markussons talan. Målet är omfattande och komplicerat vi har inte hunnit med allt utan behöver mera tid.
10. Det är ett metodfel och ett grovt rättegångsfel (NJA 2015 s702) att en domstol enbart redovisar åklagarens processmaterial samtidigt som man inte redovisar eller ens prövar vad den åtalade har framfört för att sedan döma honom till 5 års fängelse och förklara honom omedelbart häktad samtidigt som man ålägger honom en skadeståndsskyldighet på hundratals miljoner kronor och därmed i ett slag förstör hans sociala liv och ekonomi.
11. I praktiken har Olle Markusson inte fått sin talan prövad i hovrätten varför återförvisning bör ske även enligt instansordningsprincipen.

Hovrätten har avgjort åtalet och skadeståndskravet genom att lägga andra omständigheter till grund för sitt avgörande än vad som åberopats av åklagaren och Pensionsmyndigheten (Grov rättegångsfel)

12. Ett annat, mycket allvarligt fel, är att hovrätten har dömt över andra omständigheter än vad åklagaren och Pensionsmyndigheten har lagt till grund för sin talan.

13. I åtalet påstås endast att warranterna köptes till överpris:⁶ *Besluten eller förslagen om investeringar ledde till att det för tillgångarna i investeringsfonderna köptes värdepapper för ett pris som med minst 137 761 194 kronor överstigit det pris som annars hade behövt betalas.*⁷
14. Hovrätten har inte prövat detta gärningsmoment utan har i stället lagt andra moment till grund för sitt avgörande, nämligen att *affärerna inte var legitima och att någon ersättning redan därför inte skulle betalats till Oak från fonderna.*⁸
15. Påståendet att *affärerna inte var legitima* återfinns inte i gärningsbeskrivningen. Inte heller den rättsföljd som hovrätten gör gällande – att någon ersättning redan därför *inte skulle betalats till Oak* – återfinns i gärningsbeskrivningen. I rättegången har åklagaren och Pensionsmyndigheten tvärtom inte ifrågasatt att fonderna köpte warranterna. Man gör bara gällande att de köptes till överpris. Påståendet att ersättning skulle betalats *från fonderna* återfinns inte heller i gärningsbeskrivningen.
16. Hovrätten har därmed avgjort målet på omständigheter som varken åklagaren eller Pensionsmyndigheten har lagt till grund för åtal eller skadeståndskrav, vilket utgör ett grovt rättegångsfel.
17. Hovrätten har inte heller underrättat oss om att man hade för avsikt att avgöra målet på det sättet och har därmed berövat Olle Markusson möjligheten att försvara sig mot hovrättens slutsats.
18. Vi har försvarat oss mot de påståenden som åklagaren och Pensionsmyndigheten har gjort i gärningsbeskrivningarna, dvs att warrantaffärerna skedde till överpris.
19. Försvaret har i tre omfattande expertutlåtanden och i skriftlig bevisning visat att det vid i målet aktuell tid funnits många liknande warrantaffärer i marknaden såväl med

---

⁶ Domen bilaga 1 åtalpunkten 3 tredje stycket.

⁷ Se bilaga 1 till hovrättens dom.

⁸ Domen s.57 andra stycket andra meningen.

som utan mellanhänder med priser och marginaler genomgående högre än i målet aktuella transaktioner och med provisioner till mellanhänder på samma eller högre nivå än den som Oak fick.

20. Hovrätten avfärdar den bevisningen genom att återigen lägga samma omständigheter till grund för sitt avgörande: *Med hänsyn till den bedömning hovrätten har gjort om motiven för warrantaffärerna, att dessa varit en del av en brottsplan och inte har haft något legitimt syfte, finns egentligen inte anledning att närmare utveckla hur hovrätten värderar bevisningen i denna del.*⁹

21. Rättegångsfelet har därmed också fått till följd att hovrätten aldrig på allvar har prövat försvarets bevisning. Denna effekt av rättegångsfelet gör återförvisning oundviklig.

Hovrätten har genom grovt förbiseende eller grovt misstag lagt ett påstått uttalande från Johan Bergsgård till grund för sitt avgörande av målet på samtliga åtalpunkter trots att Bergsgård egentligen uttalade det motsatta (Målets utgång i hovrätten beror på grovt förbiseende eller grovt misstag)

22. Hovrätten påstår att *det finns en underskrift* på en teckningsblankett daterad den 16 april 2012, *vilken Johan Bergsgård förnekar att han har tecknat.*¹⁰

23. Detta stämmer inte med vad Johan Bergsgård uppgav i sitt förhör:

ÅKLAGARE: Nej. Nu är det en dålig kopia vi har. Jag vet inte om du har det. Ser det ut som att det är du som har skrivit under?

JOHAN: Det är ju ingen vacker namnteckning, men det ser ut som att det är jag som har skrivit under.¹¹

24. Johan Bergsgård har sagt tvärtom mot vad hovrätten påstår, vilket utgör ett grovt förbiseende eller ett grovt misstag från hovrättens sida.

---

⁹ Domen s.57 andra stycket.

¹⁰ Domen s.55 sista stycket och s.56 första och andra styckena.

¹¹ Ljud- och bildupptagning från förhör i tingsrätten med Johan Bergsgård, inspelning 2 tid 13:40.

25. Hovrätten har lagt sitt grova misstag till grund för avgörandet av samtliga åtalspunkter (mera härom nedan), vilket gör återförvisning oundviklig.¹²
26. Dessutom insinuerar hovrätten att Olle Markusson skulle ha förfalskat namnteckningen. Det har han inte gjort. Försvaret förvarar teckningsblanketten i original. För att ta bort hovrättens insinuation, vilken är av betydelse vid bedömningen av samtliga åtalspunkter, krävs att en skriftprovsundersökning görs, vilken kommer att visa att Olle Markusson inte har förfalskat Johan Bergsgårds namnteckning.

Uppenbart oriktig rättstillämpning i åtalet för bokföringsbrott (Grovt rättegångsfel)

27. Vad gäller åtalet för bokföringsbrott så har hovrätten gjort en uppenbart oriktig rättstillämpning, vilket orsakat en total felbedömning av periodiseringsfrågan. Hovrätten har tillämpat Bokföringsnämndens allmänna råd BFNAR 2008:1 på frågan om periodisering, trots att dessa inte är tillämpliga på värdepappersbolag, vilka bolag i stället regleras av föreskrifter från Finansinspektionen.
28. Även i den delen föreligger grovt rättegångsfel. Det är helt oacceptabelt att bli oskyldigt dömd för bokföringsbrott av en domstol som inte ens kan hitta fram till de regler som gäller utan i stället applicerar regler som ej är tillämpliga, vilket medfört att en korrekt periodiseringspost dömts ut som brottslig.

Robusthetskravet (Grovt rättegångsfel)

29. Till saken hör också att åtskilliga personer, som med hovrättens sätt att resonera, får en central betydelse i händelseförloppet inte är hörda i målet. Robusthetskravet är därmed långt ifrån uppfyllt. Att dra så långtgående slutsatser i fällande riktning som hovrätten har gjort om personer som inte är hörda är ett rättegångsfel.

---

¹² Domen s.55 sista stycket och s.56 (domskäl avseende åtalspunkterna 1-4) samt domen s.77(domskäl avseende åtalspunkten 5).

30. Målet måste återförvisas till hovrätten för det är fullkomligt orimligt att Olle Markusson ska dömas till 5 års fängelse på en dom som innehåller så många grava felaktigheter som den här domen gör.

Warrantaffärernas struktur

31. Oaks verksamhet bestod i att arrangera strukturerade produkter på uppdrag av olika världsledande banker, som emitterade värdepappren.
32. Oaks arrangörsarbete skedde inom ramen för distributionsavtal mellan respektive bank och Oak.
33. Vi gav i vår sakframställning flera exempel på sådana avtal.¹³
34. Oak höll kontakt med tilltänkta kunder, undersökte önskemål och behov och tog i dialog med kunden fram förslag till mer eller mindre skräddarsydda strukturerade produkter, som man därefter upphandlade hos lämpliga emittentbanker, som man hade distributionsavtal med. Man hjälpte till vid avslut och även därefter, under värdepapprets löptid.
35. För allt detta arbete fick Oak ersättning från emittentbanken i form av provision (även kallat arrangörsarvode), men ersättning utgick endast om kunden köpte produkten. Om det inte blev någon affär fick Oak ingen ersättning.
36. Vid avslut uppstod ett direkt avtalsförhållande mellan emittentbanken och slutkunden, i egenskap av innehavare av värdepappret, som reglerades av de *Final Terms* som

---

¹³ Avtal med Crédit Agricole, hab 339 s.3ff., Avtal med Societe Generale, hab 339 s.136 och referens till avtal med flera andra banker, hab 339 s.34 samt avtal med Barclays Bank, hab 341 s.669 och med HSBC Bank, hab 341 s.675.

banken utfärdade. När värdepappren börsnoterades, som i de aktuella fallen, publicerades Final Terms på den ifrågavarande börsens hemsida.

37. I Final Terms angavs också det pris till vilket banken emitterade den strukturerade produkten, *Issue Price*. I *Issue Price* ”ingick” bland annat den provisionsersättning som emittenten betalade till arrangören.
38. Eftersom provisionen ingick i *Issue Price* godtog inte emittenten orimligt höga provisioner utan accepterade endast marknadsmässiga arrangörsarvoden och priser på värdepapper.
39. Oak genomförde omkring hundra sådana provisionsaffärer under år 2012. I vårt sakframställningsmaterial finns en fullständig förteckning.¹⁴
40. I expertutlåtandena från och i sakkunnigförhören med Vikram Kapoor, Ibrahim Mardam-Bey och Colin Knight och i den omfattande skriftliga bevisning som har åberopats lämnades ytterligare många exempel på liknande affärer. Alla är konstruerade på samma sätt. Banken bestämmer och betalar arrangörens provision.
41. Även av vittnesförhöret med advokaten Anders Malm framgår att denna juridiska konstruktion var branschpraxis under i målet aktuell tid.
42. De två warrantaffärer som är aktuella i målet följer detta mönster.

Warrantaffären med Natixis

43. Oak ingick distributionsavtal med Natixis den 1 februari 2012.¹⁵
44. Bestämmelsen om Oaks rätt till provision återfinns i punkten 12 i avtalet:

---

¹⁴ Hab 341 s.735.

¹⁵ Hab 338 s.123.

12. On each occasion that we agree to distribute Relevant Securities dealt from time to time by your company, you and we shall agree an appropriate level of compensation to be paid, as the case may be, to us in consideration of the services performed by us pursuant to this Letter. The agreed amount of compensation will be a lump sum amount payable in full.

45. Bestämmelsen anger att Oak och Natixis i varje konkret affär ska komma överens om ett skäligt arvode (*appropriate level of compensation*) som Natixis ska betala till Oak för Oaks insats som arrangör av affären mellan Natixis och slutkunden.

46. I februari 2012 hade Oak redan kontakt med SFS om en eventuell investering från fondernas sida i en speciell form av strukturerad produkt. Det var dock inte Olle Markusson som hade den kontakten utan Ewran Mersin.

47. Olle Markusson informerades om den eventuella affären av Ewran Mersin omkring den 1 mars 2012.

48. Oak strukturerade produkten efter slutkundens önskemål i mars och första halvan av april. Detta arbete utfördes, under ledning av Ewran Mersin, av anställda på Oak m.fl.

49. Vi har i vår sakframställning detaljerat redogjort för hur detta struktureringsarbete gick till och gått igenom de skriftliga handlingar som finns bevarade.¹⁶ Vi har som skriftlig bevisning åberopat en sammanställning av Oaks totala arrangörsinsats.¹⁷

50. Den 16 april 2012 instruerades Ewran Mersin av slutkunden, att Oak skulle ta kontakt med lämpliga banker och förhandla fram så bra villkor som möjligt för den då färdigstrukturerade produkten.¹⁸

51. Oak upphandlade därefter produkten bland annat hos Natixis. Upphandlingen var i princip färdig den 24 april 2012.

---

¹⁶ Hab 338 s.143-198.

¹⁷ Hab 338 s.205-207.

¹⁸ Hab 338 s.199. Handlingen är också åberopat som skriftlig bevisning.

52. Därefter var affären i stort sett klar för orderläggning och bollen låg hos slutkunden att avgöra om och när affären skulle genomföras.

53. Kunden lade en bindande order den 24 maj 2012, vilket ledde till köp av warranter varvid Natixis utfärdade Final Terms.¹⁹ Handlingen är åberopad som skriftlig bevisning. Final Terms har alltid varit, och är fortfarande, tillgängliga på Luxemburgbörsens hemsida.

54. Av Final Terms framgår att Natixis emitterade 4000 warranter för 8000 dollar per styck.²⁰

SKRIFTLIG BEVISNING

NATIXIS STRUCTURED PRODUCTS LIMITED

(Incorporated with limited liability in Jersey)

Series number 35

Cash-Settled Call Warrants linked to a dynamic strategy exposed, *inter alia*, to a Basket of Funds due November 2014

Issued by NATIXIS Structured Products Limited under its Warrant Programme

Natixis as Manager

5.	Number of Warrants issued:	4,000
6.	Units:	Not Applicable
7.	Issue Price:	USD 8,000 per Warrant

55. Av avräkningsnota mellan Oak och Natixis framgår att Natixis sålde till samma pris 8000 dollar.²¹

¹⁹ Hab 341 s.600ff.

²⁰ Hab 341 s.601.

²¹ Hab 340 s.534.

2017-9000-86605-51

OakCapital
Investment Solutions

Natixis
40 avenue des Terrasses de France
75012 Paris
France

CONTRACT NOTE 104815-520721

As agent

Trade date 2012-05-24	Settlement date 2012-06-05
Print date 2012-05-31	
Depot 436931	Personal id no./org. no. -
ISIN code IE00B8K9XF89	

Questions? Please contact Oak Capital Kundenservice

We have SOLD for your account the following instrument:

Qty/Nominal amount	Security	Order type	Trade place	Trade time	Price
4 000	FIXED INCOME INDE		XOFT		8 000,00

56. Gustavia köpte in warranterna till de tre fonderna till samma pris.²²

OakCapital
Investment Solutions

SF Offensiv
-
--

AVRÄKNINGSNOTA 104806-520702

I kommission -

Affärsdatum 2012-05-24	Likviddag 2012-06-05
Utskriftsdatum 2012-05-29	
Depå 437582	Personall/organis -
ISIN-kod IE00B8K9XF89	

Vid ev. frågor kontakta Oak Capital Kundenservice

Enligt uppdrag har vi för er räkning KÖPT följande värdepapper

Antal/Nom. belopp	Värdepapper	Ordertyp	Handelsplats	Handelstidpunkt	Kurs
3 080	FIXED INCOME INDE		XOFT		8 000,00

²² Hab 340 s.535-537.

57. Oak fakturerade sin provision till Natixis den 31 maj 2012.²³ Handlingen är åberopad som skriftlig bevisning.

12-100246
INVOICE

Oak Capital Group AB
Box 3528, 103 89 Stockholm, Sweden
0046 8 406 84 80 - info@oakcapital.se
Company Register Number: 5566576509
VAT No: SE556657650901
Our reference: Johanna Nilsson

Account reference:
Bank Name: Nordea Sverige AB
SWIFT: NDEASESS
IBAN: SE7130000000042381303916

Your reference:
Johan Åberg

Expires: 2012-06-07

Customer ID	Invoice No	Date
4101	70226	2012-05-31

NATIXIS
Nordic Equity Derivates Sales
Cannon Bridge
25 Dowgate Hill
London EC4R 2YA
United Kingdom

Item	Description	Count	price	Total
	Arrangement fee - warrant	1,00	12 600 000,00	USD

KONTERING			
KONTO	KST	DEBET	KREDIT
1510		91163520	
3073	1		91163520
DAT		17 TEST	

u: 7,2352
F: 4101 70126
Natixis

Total due:	12 600 000 USD
-------------------	-----------------------

58. Natixis betalade fakturan den 8 juni 2012.

Warrantaffären med Merrill Lynch (Bank of America)

59. Distributionsavtalet med Merrill Lynch ingicks, efter ett par månaders förhandling, den 24 april 2012.²⁴

²³ Fup. del F s.483.

²⁴ Hab 339 s.246ff.

60. Oaks rätt till ersättning från emittentbanken reglerades i följande paragraf.

- (xviii) In consideration of the services to be provided by you hereunder, we agree to pay you such fees and expenses as may be agreed between us from time to time.

61. Oak upphandlade en del av affären hos Merrill Lynch. Upphandlingen var klar ungefär samtidigt som upphandlingen med Natixis och kunden lade även i det här fallet en bindande order den 24 maj 2012 varefter Merrill Lynch utfärdade Final Terms, vilka också gjordes tillgängliga på Luxemburgbörsen, vilket försvaret visade för hovrätten på storbildsskärm under förhandlingen.²⁵

FINAL TERMS

30 May 2012

MERRILL LYNCH INTERNATIONAL & CO C.V.

Issue of 3,500 W&C Securities linked to a Basket of Funds

62. Även av Final Terms från Merrill Lynch framgår att Issue Price är 8000 dollar per warrant.

1. Issuer: Merrill Lynch International & Co. C.V.
2. Guarantor: Bank of America Corporation

SPECIFIC PROVISIONS FOR EACH SERIES

Series Number	No. of W&C Securities issued	ISIN	Common Code	Issue Price per W&C Security
1	3,500	CWN5644 N4288	078482265	USD 8,000

63. I Final terms från Merrill Lynch framgår dessutom att den maximala provision som Merrill Lynch var beredd att betala till Oak uppgick till 1,35 % av nominellt belopp per löptidsår. Det framgår också att man på begäran kunde få mera detaljerad information från Merrill Lynch.²⁶

53. Total commission and concession: Up to 1.35 per cent. (1.35%) of the Issue Price per annum is payable by the Issuer and/or its Affiliates. Other fees and charged may be charged by a distributor and/or financial intermediary. Details of such fees are available upon request.

²⁵ Hab 340 s.567ff.

²⁶ Obs. att det på grund av uppenbart tryckfel står Issue Price i stället för nominal amount.

64. Oaks provision uppgick till 1,24 % av nominellt belopp per löptidsår och låg alltså under den av Merrill Lynch uppställda maximigränsen.

65. I fallet med Merrill Lynch tillgodogjorde sig Oak betalning av sin provision genom kvittning i stället för fakturering. Att olika betalningsmetoder användes berodde på att bankerna ville ha det så, det var ingenting som Oak hade bestämt.

66. Kvittningen genomfördes på följande sätt.

67. Slutkunden köpte 3500 warranter för 8 000 dollar per styck och överförde hela beloppet till Oak för vidarebefordran till Merrill Lynch. Oak utfärdade tre avräkningsnotor (en för varje fond) i enlighet härmed.²⁷

SF Offensiv
-
--

AVRÄKNINGSNOTA

104804-520694

I kommission

Affärsdatum	Likviddag
2012-05-24	2012-05-30
Utskriftsdatum	
2012-05-28	
Depå	Personnr/orgnr
437582	-
ISIN-kod	
CWN5644N4288	

Vid ev. frågor kontakta Oak Capital Kundservice

Enligt uppdrag har vi för er räkning KÖPT följande värdepapper

Antal/Nom. belopp	Värdepapper	Ordertyp	Handelsplats	Handelsstidpunkt	Kurs
2 695	FIXED INCOME INDE		XOFF		8 000,00

68. När Oak överförde slutkundens betalning vidare till Merrill Lynch tillgodogjorde man sig sin provision genom kvittning (enligt bankens önskemål), varför avräkningsnotan mellan Oak och Merrill Lynch upprättades med avräkning av provisionsbeloppet.²⁸

²⁷ Hab 340 s.531-533.

²⁸ Hab 340 s.530.

Bank of America Merrill Lynch
Block D, Central Park
Leopardstown Road
D18 Dublin
Ireland

CONTRACT NOTE

104808-520735

As agent

Trade date	Settlement date
2012-05-24	2012-05-30
Print date	
2012-06-01	
Depot	Personal id no./org. no.
437616	-
ISIN code	
CWN5644N4288	

Questions? Please contact Oak Capital Kundenservice

We have SOLD for your account the following instrument

Qty/Nominal amount	Security	Order type	Trade place	Trade time	Price
3 500	FIXED INCOME INDE		XOFF		4 850,00

69. Oak erhöill därigenom betalt genom kvittning den 30 maj 2012.
70. Den enda skillnaden mellan affärerna är att två olika betalningsmodeller användes. I fallet med Natixis skickade slutkunden – via Oak – hela beloppet till Natixis varefter Oak fakturerade sin provision och fick betalt av Natixis. I fallet med Merrill Lynch skickade slutkunden också hela beloppet till Oak som skickade beloppet vidare till Merrill Lynch varvid man avräknade och tillgodogjorde sig sin provision genom kvittning.
71. Att Oak har fått betalt av bankerna på detta sätt och att bankernas pris i bägge fallen har varit 8 000 dollar har också visats av våra tre sakkunniga, vår skriftliga bevisning och av expertvittnet Anders Malm. Vi har dessutom lämnat över 100 exempel på provisionsaffärer som Oak har genomfört under 2012 varvid exakt samma juridiska struktur har använts och de tre sakkunniga har kunnat lämna många fler exempel där andra arrangörer har använt sig av exakt samma struktur.
72. Hovrätten redovisar inte Markussons talan om warrantaffärernas betalningsstruktur. Inte heller prövar man hans invändningar eller bevisning, vilket medfört att hovrätten dragit grovt felaktiga slutsatser.

Kritik av hovrättens slutsatser om warrantaffärerna juridiska struktur

73. Hovrätten gör bland annat följande uttalande om affärernas juridiska struktur: *Genom warrantaffärerna fick Oak ersättning av SFS-fonderna [-]. Ersättningen var överenskommen med företrädarna för SFS.*²⁹

74. Påståendet att Oak fick ersättning av SFS-fonderna är felaktigt. Det var bankerna, inte fonderna, som betalade Oaks provision.

75. Oak mottog ett belopp motsvarande Issue Price från fonderna och vidarebefordrade i Natixis fall hela beloppet till Natixis. Därefter utställde Oak en faktura som Natixis betalade. Oak har alltså inte fått betalt av SFS-fonderna utan av Natixis. Samma sak gäller Merrill Lynch, med den enda skillnaden att Merrill Lynch betalade Oak genom kvittning.

76. Även påståendet att Oaks provision var *överenskommen med företrädarna för SFS* är felaktigt.

77. Olle Markusson berättade utförligt i sitt förhör hur det egentligen gick till när Oak bestämde sin provision:

[-] när man har kommit en bit in i struktureringen, halvvägs kanske eller något åt det hållet, när man har förstått vad kunden vill ha, man har en ganska god bild av hur man ska uppnå det här. Man börjar förstå ”ja, det här kommer att kosta banken ungefär 5 % i tillverkningskostnad. Banken kommer betala oss vår standardmarginal, 1,2 % per löptidsår i en två och ett halvt-årig produkt. Det blir tre. Okej, ja, priset för den här produkten är ungefär åtta.” Då låser man priset indikativt till åtta. Det är inte så att man låser det juridiskt, att ”nu måste det vara åtta för all framtid”. Ibland så får man justera lite uppåt eller lite neråt. Men när man förstår var man kommer landa någonstans, då sätter man det här. Och sen börjar man förhandla och skruva på hur mycket man ska få för pengarna.

78. Av båda distributionsavtalen framgår att de omfattar samtliga emissioner av strukturerade produkter som Natixis och Merrill Lynch kunde komma att göra med

---

²⁹ Domen s.49 andra stycket.

Oak som arrangör samt att bankerna och Oak därvid skulle komma överens om storleken på den provision som skulle utgå till Oak.

79. Inom ramen för dessa båda avtal har Oak haft kontakt och diskuterat förfrågningar med företrädare för SFS, strukturerat en för fonderna lämplig produkt, upphandlat produkten hos respektive bank, bistått vid orderläggning och vidtagit en lång rad andra åtgärder, vilka framgår av den redogörelse som Olle Markusson har upprättat och som är åberopad som skriftlig bevisning.³⁰
80. För denna arbetsinsats har Oak gentemot bankerna betingat sig sin standardprovision.
81. Bankerna har – oberoende av varandra – godtagit den provisionen, dels genom att internt granska och acceptera den och genom att i Natixis fall betala den provisionsfaktura som Oak utställde och i Merrill Lynchs fall genom att anvisa och godta att Oak tillgodogjorde sig betalning genom kvittning.
82. Hovrättens slutsats att *ersättningen var överenskommen med företrädarna för SFS* är därför grovt felaktig.
83. Hovrätten säger dessutom emot sig själv. På ett annat ställe i domen står det nämligen så här: *Det framgår av den skriftliga bevisningen att det var Oak som i dialog med banken hade bestämt att Issue price skulle vara åtta procent av nominellt belopp.*³¹
84. Detta uttalande går stick i stäv med hovrättens påstående att Oak fått betalt av *SFS-fonderna*, vilket visar att hovrätten inte har tillgodogjort sig Markussons talan om den juridiska strukturen i affärerna.

---

³⁰ Hab 339 s.205ff.

³¹ Domen s.50 fjärde stycket andra meningen.

85. Hovrätten har också gravt feltolkat innebörden av en av avräkningsnotorna, vilket utgör ett av de mest centrala misstagen och som starkt har bidragit till målets felaktiga utgång:

Av den skriftliga bevisningen framgår att Olle Markusson den 28 respektive den 29 maj 2012 översände avräkningsnotor till Gustavia (en per SFS-fond och warrantaffär) [-]. Av avräkningsnotorna [-] framgår att Oak i kommission enligt uppdrag köpt ett visst antal warranter till kursen 8 000 USD. [-] Motsvarande handling (contract note) sändes till Bank of America Merrill Lynch som emitterade en av warranterna. I den avräkningsnotan, som avsåg 3 500 warranter, angavs "Price" till 4 850 USD (det pris som banken faktiskt sålde warranterna för) [-].³²

Hovrätten kan konstatera att Oak inte redovisade [-] det pris som banken sålde warranten för [-]. I stället ger avräkningsnotorna intryck av att bankens pris var 8 000 USD per warrant, dvs. bankens Issue price.

86. Skälet till att avräkningsnotan till Merrill Lynch angav beloppet 4850 dollar beror bara på att Merrill Lynch (vilket vi redogjort för ovan) betalade Oak genom att de drog av Oaks provision från det bruttobelopp som Oak skulle överföra till Merrill Lynch. Det betyder inte, vilket hovrätten felaktigt har fått för sig, att det pris som banken faktiskt sålde warranterna för, var 4850 dollar.

87. Det finns bara ett pris och det är Issue Price 8 000 dollar, som uttryckligen står i båda bankernas warrantvillkor (Final Terms). Detta faktum omnämns inte med ett ord i domen.

88. Det är synnerligen anmärkningsvärt att hovrätten drar en så grovt felaktig slutsats.

89. För det första underlåter hovrätten att nämna att avräkningsnotan gentemot Natixis inte ser likadan ut som den mot Merrill Lynch. Som ovan visats anges i avräkningsnotan gentemot Natixis 8000 dollar per warrant, vilket alltså beror på att Oak i det fallet skickade vidare hela beloppet till Natixis och fakturerade sin provision

---

³² Domen s.50 tredje och fjärde styckena.

separat. Att hovrätten förtiger i stället för att försöka förklara varför avräkningsnotorna ser olika ut visar att hovrätten inte värderar vår bevisning utan bortser från den, vilket är grovt felaktigt. Hovrätten har alltså avseende avräkningsnotor för *en* transaktion, dragit slutsatser om *en annan* transaktion, utan att redogöra för att avräkningsnotorna för den andra transaktionen är annorlunda på just den punkt som anges som avgörande för hovrättens bedömning av den första transaktionen.

90. Dessutom har vittnet Anders Malm förklarat att avräkningsnotan mot Merrill Lynch ser ut som den gör på grund av den betalningsmodell som Merrill Lynch instruerade Oak att använda, men framhåller i sitt förhör att Oak borde ha angett 8000 dollar även i avräkningsnotan med Merrill Lynch och därefter uttryckligen angett att man drog av sin provision genom kvittning:

Det finns två sätt som tredjepartsersättningarna betalas ut. Antingen en bruttobetalning mot faktura, eller en rabatt på det avslut man gör [-].

Ja, jag trodde att man skulle ha uttryckt sig annorlunda. Jag trodde nog att man skulle uttryckt sig brutto. Man hade säkert tagit med någon notis om rabattens storlek, ja. [-] För att i min värld så görs affären inte till 4,85 utan till åtta. [-]

91. Förhöret med Anders Malm är inte omnämnt i domen. Markussons sakframställning där detta förklarades är inte omnämnd. Markussons förhör, i vilket han berättade om betalningsmodellerna, är inte redovisat. Invändningen om kvittning är inte prövad. Avräkningsnotan och fakturan till Natixis är inte omnämnda, än mindre analyserade. Det blir därmed omöjligt för en utomstående betraktare dels att se Markussons försvar, dels att se hur hovrätten har behandlat vår bevisning. Hovrätten har inte har prövat Olle Markussons bevisning utan bortsett från den utan att ens ett omnämna den, vilket gör återförvisning nödvändig, inte minst av instansordningsskäl, men framförallt för att fråga är om ett metodfel. En domstol får inte förtiga och bortse från försvarets talan utan måste redovisa och förklara.

92. Hovrättens slutsats att *Oak inte redovisade [-] det pris som banken sålde warranten för [-]* är därför grovt felaktig. Tvärtom ger avräkningsnotorna till fonderna en helt korrekt information nämligen att bankernas pris var 8 000 USD per warrant. Hovrätten

försöker inte ens förklara varför bankerna i sina villkor har angett issue price 8 000 dollar men skulle ha sålt för 4 850 dollar.

93. Hovrätten tar därefter sin felaktiga slutsats till utgångspunkt för ett påstående att Oak skulle ha vilselett Gustavia, vilket också är felaktigt.

Informationsgivningen om Oaks marginal

94. Hovrätten påstår att fondbolaget Gustavia inte har vetat om *att SFS fonderna betalade cirka 170 miljoner kr i ersättning till Oak*.³³

95. För det första upprepar hovrätten återigen sitt tankefel. Det var inte *SFS-fonderna* som betalade provisionen utan bankerna. I den delen hänvisar vi till vad ovan anförts.

96. Här ska vi i stället behandla hovrättens påstående att *Gustavia inte har vetat om provisionen storlek*.

97. Påståendet är felaktigt. Huruvida Gustavia de facto kände till Oaks provision är inte utrett eftersom åklagaren valde att inte som vittne kalla en enda av personerna i Gustavias Risk- och värderingskommitté. Och ingen kan klandra Oak även om Gustavia de facto hade varit ovetande om provisions storlek. Oak har nämligen fullgjort sin värdepappersrättsliga informationsskyldighet om provisionens storlek mot Gustavia, vilket framgår tydligt av vår skriftliga bevisning. Ingen har blivit vilseledd.

98. Återigen underlåter hovrätten att redovisa Markussons talan. Hans bevisning återges inte och provas aldrig. Markussons försvar i denna del var följande.

99. Oak klassificerade den 9 april 2012 såväl SFS, Gustavia som fonderna som jämbördiga motparter, vilket framgår av vår skriftliga bevisning.³⁴

---

³³ Domen s.56 tredje stycket.

³⁴ Hab 339 s.175-178.

100. Klassificeringen reglerar informationsskyldigheten.
101. Jämbördiga motparter åtnjuter minst skydd. De får själva avgöra vilken information de behöver. Det innebär att en jämbördig motpart måste begära ut den information han eller hon anser sig behöva. I handlingarna den 9 april 2012 informerades både SFS och Gustavia om detta och fick också beskedet att Oak på begäran kunde lämna närmare upplysningar.
102. Oak hade dessutom tagit fram ett informationspaket (som enligt lag fanns på Oaks hemsida). Handlingarna är åberopade som skriftlig bevisning.³⁵
103. En av handlingarna har rubriken *RIKTLINJER FÖR UTFÖRANDE AV ORDER SAMT INFORMATION OM INCITAMENT*.³⁶ I avsnitt 12 informerade Oak uttryckligen om den provision man som arrangör av strukturerade produkter kunde erhålla från emittentbankerna.

12. Information om incitament

Enligt MIFID-direktivet samt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden har kunden rätt att få information om de ersättningar som Oak Capital betalar eller ger till en tredje part och som har samband med de värdepapperstjänster som Oak Capital utför åt sina kunder (incitament). Detsamma gäller motsvarande incitament som en tredje part betalar eller ger till Oak Capital.

Strukturerade produkter

De strukturerade produkter som Oak Capital tillhandahåller är utgivna av andra emittenter. Oak Capital får ersättning av emittenterna för förmedling av de strukturerade produkter t.ex. aktieindexobligationer som emittentbankerna emitterar. Ersättning utgår med en procentsats på det investerade beloppet. Ersättningen som Oak Capital direkt eller indirekt erhåller från emittenter kan uppgå till omkring 2,0 procent av nominellt belopp per måttidsår. Denna ersättning delas vanligtvis mellan Oak Capital och dess tredjepartsförmedlare. Ersättningen kan variera mellan olika emittenter samt mellan olika strukturerade produkter tillhandahållna av samma emittent.

104. Tydligare kan det inte sägas. På Oaks hemsida kunde Gustavia – före orderläggning – utan vidare inhämta information om att Oaks provision kunde komma

³⁵ Hab 341 s.691-721.

³⁶ Hab 341 s.710ff.

att uppgå till omkring 2,0 procent samt att provisionen betalades av emittentbankerna. Oak har därmed uppfyllt sin informationsskyldighet.

105. Den 14 maj 2012 undertecknade SFS genom Johan Bergsgård *Trading Checklist*. Handlingen är åberopad som skriftligt bevis.³⁷ I handlingen informerade Johan Bergsgård Gustavia att Oak tillämpade *standardavgiftstruktur* och han intygade att han erhållit Oaks informationspaket, dvs. ovan omnämnda handlingar.

Erhållen dokumentation: Term Sheet draft för båda emittenter plus arrangörens dokumentationspaket.

106. I sitt svar till Finansinspektionen (lämnat långt senare) vidgår Gustavia att man före orderläggning mottagit Trading Check list.³⁸

107. Dessutom var – som tidigare påpekats – Final Terms från både Natixis och Merrill Lynch offentligtgjorda. I Final Terms från Merrill Lynch framgår, som påpekats, att det maximala arrangörsarvodet uppgick till 1,3 procent av nominellt belopp per löptidsår. Oaks arvode uppgick till 1,24 procent.

108. Oak har därmed uppfyllt sin informationsskyldighet. Gustavia har haft alla möjligheter att ta reda på provisionen, enklast genom att kontakta Oak, alternativt genom att titta på Oaks hemsida. En jämbördig motpart – som Gustavia – vet givetvis att arrangören får provision från bankerna.

109. Hovrättens slutsats är helt branschfrämmande och ett tydligt exempel på att hovrätten inte har tillägnat sig den genom vår bevisning redovisade branschkunskap som är nödvändig för att döma rätt. Detta är synnerligen anmärkningsvärt eftersom försvaret gång på gång framförde det korrekta förhållandet och till yttermera visso har åberopat handlingarna som skriftlig bevisning.

---

³⁷ Fup. s.308-309.

³⁸ Uab 1139.

110. Den korrekta slutsatsen är att Gustavia, som jämbördig motpart, visste att Oak fick provision från bankerna. Gustavia hade genom att läsa Oaks informationspaket enkelt kunnat ta reda på den ungefärliga storleken av Oaks provision. Om Gustavia hade velat ta reda på vad den exakt uppgick till hade det bara varit att ringa och fråga eller titta på hemsidan, vilken möjlighet Gustavia informerades om redan den 9 april 2012 då man klassificerades som jämbördig motpart.
111. Hovrättens påstående att Olle Markusson skulle ha vilselett Gustavia på den här punkten är därmed totalt vederlagt.
112. Även i den här delen underlåter hovrätten att redogöra för och pröva Markussons invändningar och bevisning. Det är fråga om ett återkommande mönster som systematiskt löper genom hela domen som, just därför, utgör ett grovt rättegångsfel.

Andrahandsmarknaden

113. Hovrätten påstår också att Olle Markusson skulle ha vilselett Gustavia genom prissättningen av warranterna på andrahandsmarknaden. Detta utgör ett av hovrättens grövsta misstag och vittnar om djup okunskap. Helt normala företeelser utmålas felaktigt som ett led i en brottsplan när det i själva verket handlar om normala marknadsmässiga åtgärder för att skydda köparens, i detta fall Gustavias, intresse.
114. Inte heller i denna del är Markussons talan redovisad eller prövad.
115. Det korrekta – affärsmässiga – händelseförloppet är följande.
116. Som ovan angetts var Oaks upphandling med de två tilltänkta bankerna i princip klar den 24 april 2012.

117. Samma dag skickade Johan Bergsgård det upphandlade underlaget till advokat Björn Wendleby, compliance officer för Gustavia, och bad om hans synpunkter.³⁹

Från: Johan Bergsgård <johan.bergsgard@svenskfondservice.se>
Skickat: tisdag den 24 april 2012 16:51
Till: Björn Wendleby
Kopia: David Christenson; Jan Rosenqvist
Ämne: Börsnoterat och dagligt prissatt HY-certifikat
Bifogade filer: Cert.pdf; Fixed Income Linked Security.pdf

Uppföljningsflagga: Följ upp
Flagga: Har meddelandeflagga

Hej Björn,

Vi har under en längre tid tittat på olika typer av HY-exponering i våra fonder.

Vi har nu hittat en exponering och övrig instrumentkaraktäristika som vi vill ha via ett börsnoterat certifikat.

Vi hoppas och tror att detta ok med fondbestämmelser och lagstiftning.

Därför vänder vi oss nu till dig med den dokumentation som vi har på produkten och ser fram emot dina synpunkter.

Och därefter ett godkännande av GustaviaDavegårdh Fonder.

118. Efter det att Johan Bergsgård i ytterligare ett e-postmeddelande tillagt att arrangören – dvs Oak – kontinuerligt och dagligen skulle komma att ställa köpkurser återkopplade Wendleby den 3 maj 2012.⁴⁰

Från: Björn Wendleby <bjorn.wendleby@magnussonlaw.com>
Datum: 3 maj 2012 20:45:08 GMT+01:00
Till: Johan Bergsgård <johan.bergsgard@svenskfondservice.se>
Kopia: David Christenson
 <David.Christenson@gustaviadavegardh.se>, Jan Rosenqvist
 <Jan.Rosenqvist@gustaviadavegardh.se>
Ämne: SV: SV: Börsnoterat och dagligt prissatt HY-certifikat

Om ni ser till säkerställa dokumentation om att arrangören kommer att ställa priser enligt din beskrivning nedan så är placeringen ok ur min synvinkel/Björn

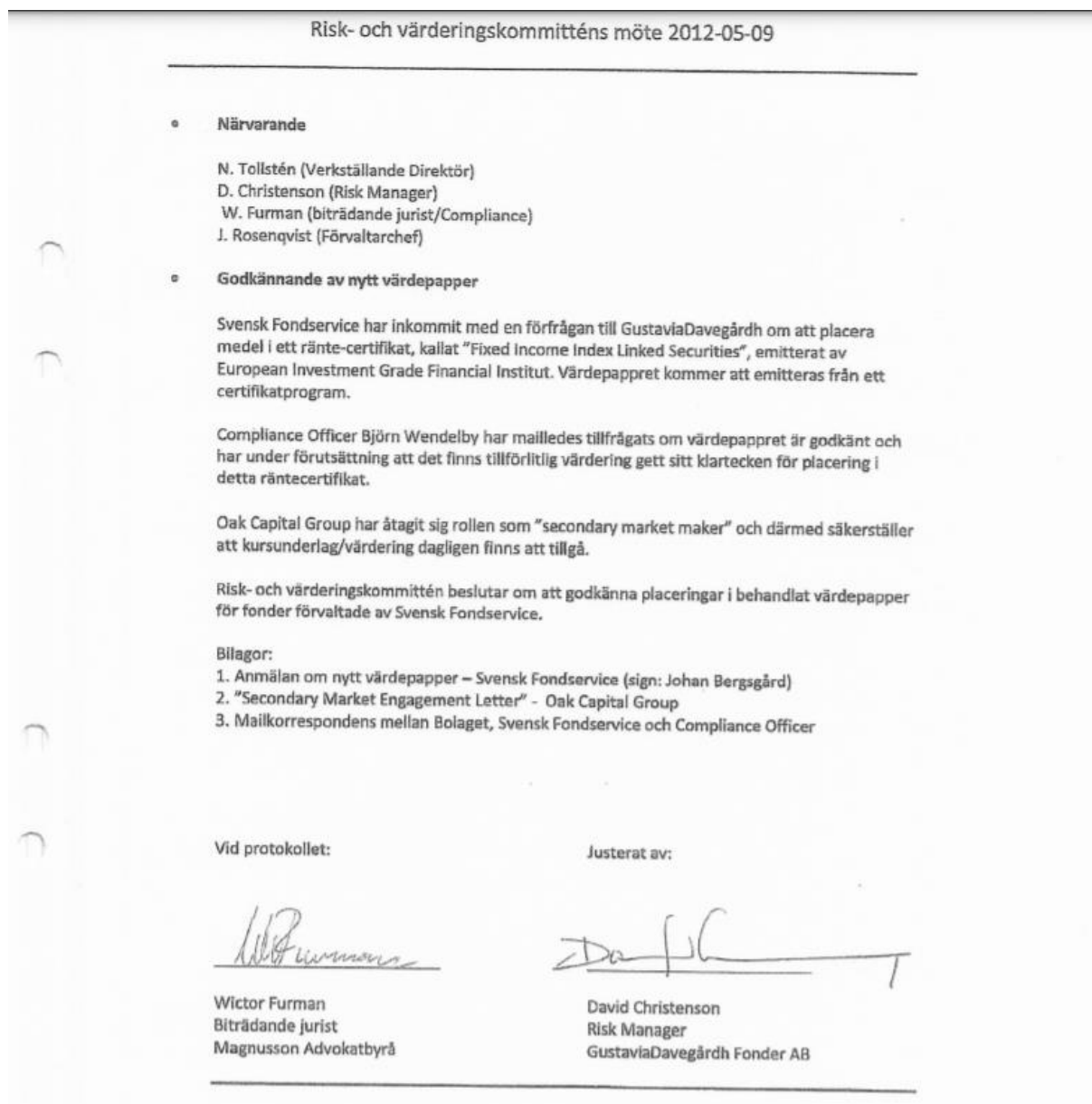
119. Innebörden av detta är att Gustavia genom sin advokat föreslog att Oak i skriftlig form skulle dokumentera sitt löfte att ställa priser, vilket alltså låg i Gustavias intresse.

³⁹ Hab 339 s.257.

⁴⁰ Fup D 2 s.62f och F s.302.

120. Olle Markusson skickade därefter en handling, Secondary Market Engagement Letter, till Johan Bergsgård.

121. Gustavias Risk- och värderingskommitté godkände bland annat Secondary Market Engagement Letter den 9 maj 2012:

122. Den godkända handlingen omarbetades därefter på önskemål från Gustavia varefter båda parter, Gustavia och Oak, undertecknade ett nytt Secondary Market

Engagement Letter, som kom att bli det slutgiltiga, vilken handling Olle Markusson har åberopat som skriftlig bevisning.

SECONDARY MARKET ENGAGEMENT LETTER

Effective 24 May 2012

To: GustaviaDavegårdh Fonder Aktiebolag (Org. Nr 556560-2611)

Cc: Svensk Fondservice AB (Org. Nr 556754-2955)

Dear Sirs,

Oak Capital Group AB (OCG) hereby accepts to be appointed sole market maker for the Fixed Income Index Linked Securities (Fixed Income Index Linked Securities A and Fixed Income Index Linked Securities B) that GustaviaDavegårdh Fonder Aktiebolag (GDF) bought on behalf of its funds from OCG on the 24 May 2012. As a consequence, OCG commits, under normal market circumstances to provide GDF with an indicative secondary market pricing for such securities.

The indicative secondary market pricing will be daily, and provided as soon as practically possible upon GDF's request.

Please confirm your agreement to the appointment outlined above by signing and returning a duplicate copy of this letter.

Your faithfully

For and on behalf of OCG

Olle Markusson, CEO

We hereby acknowledge receipt of this letter of which this is a true copy.

For and on behalf of GustaviaDavegårdh Fonder Aktiebolag

123. Med anledning av detta avtal har Oak också utställt dagliga priser. Öppningskursen den första handelsdagen sattes till samma belopp som Issue Price, 8000 dollar, varvid Oak tillämpade den gängse metod som kallas att blöda ut marginalen.
124. Metoden innebär att fonderna på den första handelsdagen hade möjlighet att få tillbaka hela det investerade beloppet. Därefter ”blödde” Oak sakta ut sin marginal med 0,02 procent (två baspunkter) per dag.
125. Detta är till fördel för slutkunden, som får möjlighet att få tillbaka hela eller stora delar av inköpspriset, utan avdrag för Oaks provision, ända tills dess att provisionen är helt utblödd.
126. Förfarandet är branschpraxis och tillämpades av Oak i varje provisionsaffär.
127. Det är mot den affärsmässiga bakgrunden som hovrättens slutsatser om andrahandsmarknaden ska skärskådas.

Kritik av hovrättens synpunkter på andrahandsmarknaden

128. Vad hovrätten syftar på med uttalandet att det *av utredningen framgår att de bägge investmentbanker som emitterade warranterna erbjöd sig att ställa dagliga köpkurser för värdepapperna*⁴¹ är för oss obegripligt men hur som helst felaktigt.
129. Fonderna är i lag förbjudna att använda emittenternas köpkurser som underlag för sina värderingar eftersom de inte anses inta en oberoende ställning gentemot innehavaren av värdepappret. Innehavaren måste därför anlita en från emittenten oberoende tredje part som ställer kurser. Det är ett av skälen till att arrangörer – i detta

---

⁴¹ Domen s.51 andra stycket.

fall Oak – regelmässigt erbjuder sig att ställa priser på andrahandsmarknaden, för arrangören anses nämligen uppfylla kravet på opartiskhet.

130. Uttalandet att *Oak avböjde emellertid detta och åtog sig att vara "sole market maker" för warranterna och att dagligen tillhandahålla Gustavia indikativa köpkurser för andrahandsmarknaden, vilket Gustavia accepterade* är därför missvisande.

131. Hovrätten har grovt felaktigt fått för sig att detta, som är helt i linje med marknadspraxis, skulle vara ett led i att vilseleda Gustavia, vilket framgår av följande uttalande:⁴²

Av åklagarens bevisning i denna del framgår att en medarbetare den 7 juni 2012 till Olle Markusson skickade över ett skärmfoto från Bloombergterminalen utvisande dagskursen för en av warranterna med köp/sälj-kurs på avrundat 4 169 USD respektive 5 169 USD. Av mejl senare samma dag från Olle Markusson till en A-sec.net-mejladress (Gustavia hade lagt ut uppgift att ställa kurs på annan) framgår att han för den aktuella warranten rapporterade en kurs på 7 819 USD. För den andra warranten angavs kursen till 8 000 USD.

132. Genom att erbjuda kunden ett återköpspris som låg i paritet med inköpspriset blev värdet av instrumentet på den första handelsdagen detsamma som inköpspriset eftersom det fanns en köpare på den prisnivån. Det var helt normalt på marknaden att kunderna erbjöds ett pris för återköp som var högre än vad emittentbankerna erbjöd arrangören, varefter denna differens "blöddes ut" över tiden.

133. Detta utgjorde en fördel för Gustavia. Ingen har vilselett eller förfördelat Gustavia, som tvärtom fick chansen att i månader få tillbaka hela eller nästan hela det investerade beloppet, en ångerrätt.

---

⁴² Domen s.51 sista stycket.

134. Lika verklighetsfrämmande är hovrättens påstående att Olle Markusson ville dölja kurserna på Bloombergs för Gustavia:⁴³
Vidare framgår av utredningen att warranterna fanns upptagna i finansinformationssystemet Bloomberg på bankernas sidor med köp- och säljkurs. I mejl den 11 juni 2012 gav Olle Markusson direktiv till en medarbetare på Oak att be Bank of America Merrill Lynch och Natixis, se till att priserna skulle ligga på private pages, så att bara Oak kunde se dem.
135. Om Oak har åtagit sig att ställa köpkurser på andrahandsmarknaden så använder man sig av emittenternas kurser på Bloombergs som en utgångspunkt för sin egen analys och ställer sedan sina egna priser, som man erbjuder kunden.
136. Detta är ett standardförfarande i branschen. Emittentbankernas kurser på Bloombergs är till för arrangören, inte för slutkunden. Hovrätten har inte redovisat och prövat den information om hur branschen fungerar som försvaret lämnade, vilket har fått synnerligen allvarliga konsekvenser.
137. Att utblödning av marginalen var ett standardförfarande i branschen som är till fördel för kunden klargjorde till exempel advokaten Anders Malm i sitt vittnesmål:
 FRÅGA: Kan du förklara vad ett ... Kanske inte så juridiskt uttryck, men ett uttryck som förekommer i finansbranschen som brukar heta att blöda ut provisionen. Kan du förklara för mig och rätten och alla närvarande här vad det menas med det?
 ANDERS: Det är väl helt enkelt att man periodiserar eller sprider ut arvodet som man har uppburit över löptiden på produkten. [-] Om man har fått en betalning, bruttobetalning, den får man ju när transaktionen görs. Det är samma sak då om man har fått köpa till rabatt så har man gjort det vid det tillfället. Så det är en engångshändelse på det viset. Det sprider man ut över löptiden, kvarvarande löptid på produkten, för att det inte ska bli negativ inverkan för kunderna som har investerat [-].
 FRÅGA: Så det är klart positivt för kunden att man gör så?
 [-]
 ANDERS: Tanken bakom det här är att ha en modell som är hållbar över tid helt enkelt, där marknaden är beredd att ... Är det någon kund som ångrar sig kort efter man har ingått en transaktion så drabbas

---

⁴³ Domen s.51 tredje stycket.

inte den kunden av den fulla effekten, negativa inverkan av det här, up front-arvodet som vi kallar det ibland.

FRÅGA: Enligt din erfarenhet, hur vanligt är det?

ANDERS: Mycket vanligt.

138. Hovrätten har inte ens nämnt detta uttalande från Anders Malm. I stället för att avgöra målet utifrån vad som är standardförfarande och marknadspraxis har man dömt i okunskap och felaktigt fått för sig att helt normala företeelser skulle utgöra ett led i att vilseleda Gustavia. Det är helt oacceptabelt. Olle Markusson ska inte behöva finna sig i att bli dömd på så uppenbart oriktiga slutsatser, som har kommit till stånd genom att hovrätten bortsett från hans talan.

139. Olle Markusson har också lagt utblödningen till grund för en invändning om att åtalet för trolöshet mot huvudman och skadeståndskravet ska ogillas eftersom Secondary Market Engagement Letter mellan Gustavia och Oak och de återköpspriser som Oak erbjöd Gustavia i anledning av det avtalet innebär att ingen risk för skada har förelegat och att missbruk inte föreligger. Hovrätten har aldrig prövat den invändningen, vilket i sig utgör ett grovt rättegångsfel. Hovrätten borde ha ogillat åtalet för trolöshet mot huvudman och skadeståndskravet redan på den grunden.

140. I stället för att ogilla åtalet och skadeståndsyrkandet har alltså hovrätten fått för sig att det skulle vara ett led i ett vilseledande att inledningsvis erbjuda återköp på 8 000 dollar och sedan blöda ut marginalen.

141. Därvid har hovrätten fäst avgörande vikt vid ett e-postmeddelande den 6 maj 2012 från Ewran Mersin:⁴⁴

Ewran Mersin skickade via mejl den 6 maj 2012 över ett [-] Secondary Market Valuation Letter till Alexander Ernstberger.

[-]

Emellertid angavs också i brevet att om Gustavia (GDF) ville sälja warranterna så skulle Oak (OCG) räkna av hela sin marginal [-] Enligt hovrättens mening bekräftar

---

⁴⁴ Domen s.52 sista stycket och s.53 första stycket.

innehållet i Secondary Market Valuation Letter att Oak medvetet rapporterade en för hög daglig kurs på warranterna till Gustavia och att det inte fanns någon avsikt att köpa tillbaka warranterna för högre pris än vad bankerna var beredda att göra.

142. Vad hovrätten underlåter att upplysa läsaren av domen om är följande.
143. E-postmeddelandet, som återges i sin helhet nedan, skickades den 6 maj 2012 inte till Olle Markusson.⁴⁵

----- Vidarebefordrat meddelande -----
 Från: **Ewran Mersin** <ewran.mersin@gmail.com>
 Datum: 6 maj 2012 22:35
 Ämne: Secondary Market Letter / Valuation Engagement Letter
 Till: Alexander Ernstberger <alexander.ernstberger@svenskfondservice.se>

Tjena Alexander,

jag har nedan bifogat:

- a) Secondary Market Engagement Letter - som Olle redan signerat och skickat till Johan som kan ta den vidare med GDF
- b) Valuation Engagement Letter - (BARA TILL DIG OCH DAVID), kommer behöva massera OCG på denna, men kommer fungera och signeras. -

144. I e-postmeddelandet angavs att Olle Markusson redan hade undertecknat Secondary Market Engagement Letter.
145. Olle Markusson berättade i sitt förhör att han inte minns att han någonsin sett den andra handlingen (Valuation Letter):
- [-] mitt ärliga svar är att jag kommer faktiskt inte ihåg just det här pappret. Jag kommer ihåg secondary market engagement letter, och för det är standard, det är det som är naturligt dokument [-], det ser jag inga konstigheter på. Det här känner jag faktiskt inte igen. Jag förstår inte riktigt hur man har tänkt när man har tagit fram det. Och det är ju inte jag som har tagit fram det uppenbarligen. Men så att jag kommer inte ihåg att jag har ... att jag såg det vid tidpunkten.
146. Olle Markusson har inte skrivit på handlingen och något undertecknat exemplar har heller inte påträffats.

⁴⁵ E-postmeddelandet finns i fup. D 2 s.82.

147. Som ovan visats godkände Gustavia Secondary Market Engagement Letter den 9 maj 2012 och båda parter har därefter undertecknat Secondary Market Engagement Letter.
148. Därmed uppstod ett juridiskt bindande avtal mellan Oak och Gustavia av innebörd att Gustavia genom att lägga en säljorder kunde avyttra warranterna till de köpkurser som Oak ställde.
149. Oak hade naturligtvis inte kunnat dra sig ur det åtagandet genom en ensidig rättshandling. Även om Olle Markusson eller någon annan behörig företrädare för Oak hade undertecknat Valuation Letter, vilket ingen har gjort, så hade handlingen varit juridiskt verkningslös mot Gustavia.
150. Hovrättens slutsats att *Oak medvetet rapporterade en för hög daglig kurs på warranterna till Gustavia* är därför grovt felaktig.
151. Tvärtom var de priser som Oak rapporterade fördelaktiga för Gustavia och juridiskt bindande för Oak.
152. Även påståendet att *det inte fanns någon avsikt att köpa tillbaka warranterna för högre pris än vad bankerna var beredda att göra* är felaktigt. Oaks avsikt framgår av Secondary Market Engagement Letter och de priser som Oak ställde och den avsikten sammanfaller till etthundra procent med Olle Markussons egen avsikt.
153. Hovrätten har sammanfattningsvis i denna del dragit alldeles för stora växlar på ett enskilt e-postmeddelande. Möjligen har Ewran Mersin, som vid den tid då e-postmeddelandet skrevs inte ens hade behörighet att rättshandla för Oak, haft en avsikt, som i så fall aldrig har realiserats, men det är svårt att uttala sig om det för Mersin är inte hörd i målet. Inte heller i den här delen har man redovisat eller prövat Markussons förklaringar.

154. Hovrätten anför att *skriftlig bevisning i form av e-postmeddelanden, avtal och liknande som utgör direkt bevisning från aktuella tidpunkter har som utgångspunkt ett högt bevisvärde [-].*⁴⁶

155. Mot bakgrund av det uttalandet är det minst sagt märkligt att hovrätten inte har redovisat och inte ens nämnt utan bortsett från

- Johan Bergsgårds e-postmeddelande den 24 april till Björn Wendleby,
- Björn Wendlebys svar den 3 maj 2012,
- Gustavias godkännande av Secondary Market Engagement Letter den 9 maj 2012,
- av Olle Markusson och Gustavia undertecknat Secondary Market Engagement letter
- och från alla de juridiskt bindande priser som Oak därefter ställde till Gustavia för att i stället ensidigt ta fasta på ett enda e-postmeddelande, som möjligen innehåller ett förslag, vilket förslag aldrig kom att realiseras och som – om det hade realiserats – hade varit juridiskt verkningslöst!

Hovrätten har avgjort målet på gärningsmoment som inte omfattas av åtalet

156. Till grund för en dom i brottmål får domstolen endast lägga de moment i det påstådda händelseförloppet som åberopats till stöd för ansvarsyrkandet (NJA 1994 s.336).

157. Åklagaren har i gärningsbeskrivningen lagt följande moment till grund för sitt ansvarsyrkande om trolöshet mot huvudman: *Besluten eller förslagen om investeringar ledde till att det för tillgångarna i investeringsfonderna köptes värdepapper för ett pris som med minst 137 761 194 kronor överstigit det pris (vår understrykning) som annars hade behövt betalas.*⁴⁷

---

⁴⁶ Domen s.41.

⁴⁷ Bilaga 1 till hovrättens dom, åtalspunkten 3.

158. Pensionsmyndigheten har i sin gärningsbeskrivning gjort samma påstående, med den enda skillnaden att man påstått att priset för de aktuella värdepapperna överstigit vad som annars hade behövt betalas med 23 555 298 USD eller, i andra hand, 170 149 339 kr.
159. Påståendet om överpris ska också ha orsakat skadan: *Detta har inneburit skada eller beaktansvärd risk för slutlig skada hos fondandelsägarna, pensionsspararna eller fondbolaget.*
160. Åklagaren och Pensionsmyndigheten har däremot inte ifrågasatt att fonderna investerade i warranterna.
161. Åklagaren och Pensionsmyndigheten godtar kort och gott fondernas investering men gör gällande att Oak var ett onödigt mellanled och att om Oak inte deltagit i transaktionerna så hade bankerna sålt exakt samma värdepapper (dvs med exakt samma villkor) till Gustavia för 4 850 dollar styck.
162. Mot bakgrund därav är kärnfrågorna i målet, som samtliga är bevisfrågor, bland andra följande:
- Om SFS hade vänt sig direkt till de två emittentbankerna hade resultatet då blivit ”exakt samma värdepapper”, dvs. två warranter med samma struktur och villkor, eller hade det kunnat bli några helt andra instrument och/eller andra produktvillkor?
  - Hade produktvillkoren varit bättre, sämre eller likvärdiga?
  - Om produktvillkoren hade varit likvärdiga, hade priset till köparen på respektive warrant då varit 4 850 dollar?
163. Försvaret har åberopat omfattande muntlig och skriftlig bevisning som visar att det omkring 2012 genomfördes mängder med liknande affärer, att Oaks provision inte var högre än hos andra arrangörer, att de totala marginalerna som respektive emittentbank och Oak tillsammans betingade sig var synnerligen konkurrenskraftiga,

att det var osannolikt att det hade blivit samma produkt och än mindre samma produktvillkor ("exakt samma warranter") om SFS/Gustavia vänt sig direkt till bankerna, att SFS/Gustavia sannolikt hade erhållit en sämre produkt utan Oak, och att de på motsvarande produktvillkor i vart fall inte hade fått betala ett lägre pris (lägre marginaler) än de nu fick betala.

164. Tingsrätten uppfattade helt korrekt att frågan om överpris utgjorde målets kärnfråga och ogillade åtalet och skadeståndsyrkandet bland annat på den grund att åklagaren och Pensionsmyndigheten inte ställt sitt påstående om överpris utom rimligt tvivel.
165. Hovrätten har lagt andra moment till grund för sitt avgörande nämligen att *warrantaffärerna [-] varit del av en brottsplan och inte haft något legitimt syfte [-]*.⁴⁸
166. Hovrätten upprepar sitt uttalande längre fram och lägger till en rättsföljd: ⁴⁹
Överenskommelsen är enligt hovrättens mening att bedöma som en brottsplan. Redan denna motivbild för warrantaffärerna innebär att affärerna inte var legitima och att någon ersättning inte skulle ha betalats till Oak från fonderna.
167. Påståendet att *affärerna inte var legitima* återfinns inte i gärningsbeskrivningen.
168. Inte heller påståendet att rättsföljden av att *affärerna inte var legitima* skulle vara att *någon ersättning inte skulle ha betalats till Oak från fonderna* återfinns i gärningsbeskrivningen.
169. Vi har inte försvarat oss mot dessa påståenden. Hovrätten har inte heller underrättat oss om att det är så man ser på saken. Därmed har hovrätten berövat oss möjligheten att anpassa vårt försvar medan huvudförhandlingen fortfarande pågick. Detta är i sig ett grovt rättegångsfel.

---

⁴⁸ Domen s.19 sista stycket.

⁴⁹ Domen s.57 andra stycket.

170. Att rättegångsfelet är grovt beror också på att det har medfört att hovrätten inte på allvar har prövat vår bevisning: *Med hänsyn till att [-] warrantaffärerna [-] inte haft något legitimt syfte får frågorna om marknadspraxis och arvode inte någon nämnvärd betydelse.*⁵⁰

[-]

*Vilken marknadspraxis som rådde och skäligheten av Oaks ersättning har varit föremål för stor uppmärksamhet under rättegången och några av parterna har åberopat omfattande bevisning i frågan. Med hänsyn till den bedömning hovrätten har gjort om motiven för warrantaffärerna, att dessa varit en del av en brottsplan och inte har haft något legitimt syfte, finns egentligen inte anledning att närmare utveckla hur hovrätten värderar bevisningen i denna del.*⁵¹

171. Det finns ytterligare uttalanden som går i samma riktning:⁵²

Vidare har framkommit att warranterna strukturerats för att ha ett visst pris och en viss löptid som passat in i brottsplanen snarare än att skraddarsys för fondernas behov.

172. Inte heller detta har vi haft någon anledning att försvara oss mot eftersom det inte står i gärningsbeskrivningen och då motparterna har godtagit fondernas köp av warranter, för ett belopp om 4850 dollar per warrant, och på av Oak upphandlade villkor i övrigt (löptid, volatilitetstak, val av underliggande fonder, asiatisk svans mm).

173. Hovrätten har därmed avgjort målet på omständigheter som inte omfattas av åtalet och som är oförenliga med att åklagaren och Pensionsmyndigheten inte har ifrågasatt att fonderna investerade i warranterna utan bara invänt mot den delen av priset för warranterna som motsvarade Oaks provision från emittentbankerna.

---

⁵⁰ Domen s.19 sista stycket.

⁵¹ Domen s.57 andra stycket.

⁵² Domen s.19. Ett liknande uttalande återkommer på s.57 tredje stycket.

174. Redan på grund av detta rättegångsfel är återförvisning oundviklig för hovrätten har avgjort målet på omständigheter som vi inte har försvarat oss mot och det som vi har försvarat oss mot har hovrätten inte prövat.

Priset var marknadsmässigt

175. Hovrättens rättegångsfel, att pröva andra gärningsmoment än de som åberopats, har alltså bland annat medfört att hovrätten inte har prövat vår bevisning, vilket hovrätten själv vidgår genom sina uttalanden att frågan om Oaks provision var marknadsmässig inte har *någon nämnvärd betydelse* och att hovrätten inte har någon *anledning att närmare utveckla hur hovrätten värderar bevisningen i denna del*.⁵³

176. Hovrätten gör trots detta ett par uttalanden i sak som behöver bemötas:
Sammanfattningsvis vill hovrätten ändå framföra att det genom de samstämmiga uppgifter som de partssakkunniga Henrik Käll, Phoebus Theologites, Fredrik Edlund, Daniel Karlgren och Jan Bernhard Waage lämnat står helt klart för hovrätten att en aktör som SFS [-] inte hade behövt anlita någon mellanman [-] utan hade kunnat vända sig direkt till en bank med rätt kompetens och [-] inte behövt betala någon ersättning för detta utöver det arvode till banken som är inkluderat i det pris som banken säljer produkten för. [-] Vad de partssakkunniga Vikram Kapoor, Ibrahim Mardam-Bey och Colin Knight anfört påverkar inte den bedömningen.⁵⁴

177. Detta uttalande skjuter fullständigt över målet. Det är en truism att om slutkunden hade vänt sig direkt till en emittentbank, så hade ingen ersättning utgått till Oak. Men den springande punkten är vad Issue Price i så fall hade blivit. Om det förde försvaret omfattande bevisning i form av faktiska transaktioner och försvarets sakkunniga förklarade att om bankerna i det scenariot hade erbjudit samma produkt och produktvillkor så hade banken tagit ut en ersättning (inbakad i priset) som hade

---

⁵³ Domen s.57 andra stycket.

⁵⁴ Domen s.57 sista stycket och s.58 första stycket.

motsvarat Oaks ersättning plus bankens ersättning i de faktiska transaktionerna. Denna fråga har hovrätten överhuvudtaget inte uttalat sig om.

178. Uttalandet utgör inte heller en korrekt bevisvärdering i brottmål.
179. För det första återger hovrätten inte ens vad experterna har sagt eller vår skriftliga bevisning i övrigt som var mycket omfattande. Det är därför omöjligt för en utomstående betraktare att bedöma om hovrättens slutsatser är korrekta.
180. Man får inte veta varför varje expert som Pensionsmyndigheten har åberopat anses tillförlitlig medan alla experter som försvaret har åberopat kan lämnas utan avseende.
181. Hovrätten har valt expertsida, en bevisvärderingsmetod som Högsta domstolen avfärdade redan i början på 1980-talet (NJA 1980 s.725), i stället för att göra som man ska, att analysera om åklagaren i ljuset av våra experters utsagor och utlåtanden har ställt sitt påstående om överpris utom rimligt tvivel.
182. Sammanfattningsvis kunde försvarets experter redovisa väldigt många konkreta affärer från omkring 2012 som var konstruerade på samma sätt som warrantaffärerna, med en arrangör och med provisioner på samma eller högre nivå som Oaks. Våra experter intygade att SFS/Gustavia svårligen hade kunnat gå direkt till bankerna och om det hade lyckats så hade bankerna lagt på ett eget arrangörsarvode på samma nivå som Oaks provision och med all sannolikhet skruvat själva villkoren för produkten så att själva produkten blivit sämre ekonomiskt för köparen men mer lönsam för bankerna. Deras utlåtanden backades upp av en massiv skriftlig bevisning.
183. Till skillnad från försvarets experter kunde ingen av pensionsmyndighetens experter lämna något konkret exempel på en enda verklig affär där företrädare för fonder har gått direkt till banken och fått köpa warranter till det av motsidan påstådda priset.

184. Detta omnämns emellertid inte med ett enda ord i hovrättens dom, vilket minst sagt är anmärkningsvärt och ytterligare ett bevis på att hovrätten systematiskt och genomgående valt att inte redovisa försvarets talan.

185. Inte heller nämner hovrätten att vårt vittne, advokaten Anders Malm, en av de mest kunniga experterna på området svarade så här när han tillfrågades om Oaks provision var marknadsmässig:

FRÅGA: Tycker du att en ersättning om 1,24 % är anmärkningsvärt hög vid den här tidpunkten 2012?

ANDERS: Nej. Det är ingenting jag studsar på, nej. Siffran ... Procentsatsen reagerar jag inte på, nej.

Det gör jag inte. Det är ... Om vi pratar om publika emissioner, det vill säga de som säljs för allmänheten, privatpersoner som investerar, så vid den här tidpunkten låg den ju i paritet med det här. 1,35, lite högre kanske. [-] sjunkit något och i dag är det runt 1,2 [-]. Det är för allmänheten då. När det gäller private placement så är bilden mycket mer splittrad. Det är individuellt förhandlade transaktioner varje gång.

FRÅGA: Men även om man ser till private placement, är det ovanligt högt eller något konstigt med den här provisionen, 1,24?

ANDERS: Jag reagerar inte på siffrorna, nej.

186. Sammanfattningsvis när det gäller warrantaffärerna så har hovrätten genom en kombination av olika rättegångsfel felaktigt fått för sig att helt två helt normala affärer, som genomförts på affärsmässiga villkor, egentligen utgjorde en del av en brottsplan.

187. Vid en samlad bedömning av alla dessa fel är det orimligt att låta hovrättens dom stå fast för hovrätten har utan redovisning hoppat över allt som försvaret har framfört, vilket inte är en tillåten metod (NJA 2015 s.702).

188. Detta metodfel gäller inte bara warrantaffärerna utan går dessvärre som en röd tråd genom hela hovrättens dom.

Sambandet mellan warrantaffärerna och aktieaffären

189. Hovrätten ägnar stort utrymme åt kopplingen mellan warrantaffärerna och aktieaffären, men inte heller i den här delen återges Olle Markussons talan.
190. Hovrätten redogör omsorgsfullt för åklagarens och Pensionsmyndighetens påståenden utan att redovisa och pröva Olle Markussons invändningar.
191. Förfarandet är inte bara juridiskt felaktigt utan extremt anmärkningsvärt i ljuset av tingsrättens friande dom och eftersom hovrätten landar i slutsatsen att Olle Markusson med direkt uppsåt skulle ha deltagit i en brottsplan.⁵⁵
192. Hovrättens förfarande gör det nödvändigt att redogöra för Markussons talen även i den här delen.
193. Ewran Mersin informerade Olle Markusson om den eventuella warrantaffären omkring den 1 mars 2012.⁵⁶
194. Vid den tidpunkten var Alexander Ernstberger, David Persson Rothman och Johan Bergsgård helt okända personer för Olle Markusson, vilket starkt talar mot att Olle Markusson tillsammans med dem skulle ha utformat en brottsplan. Man genomför givetvis inte en utstuderad brottsplan med människor man inte känner eller tidigare haft kontakt med. Överhuvudtaget har hovrätten inte redovisat den speciella position som Olle Markusson, till skillnad från de andra tre åtalade, hade. Vi berättade utförligt om den under vår sakframställning och backade upp den med skriftligt underlag. Inget av detta är omnämnt i domen. Markusson hade ingen position i SFS. Markusson var VD i Oak, som för emittenternas räkning på armlängds avstånd förhandlade med företrädare för SFS och Gustavia om warrantaffärerna.

---

⁵⁵ Domen s.66 näst sista stycket.

⁵⁶ Hab 339 s.143ff.

195. Olle Markusson hade därför ingen insyn i hur det gick till bakom kulisserna på köparsidan och han kände inte till ansvarsfördelningen mellan SFS och Gustavia. Han hade ingen anledning att anta att Ernstberger och Bergsgård på sätt som påståtts missbrukade sin påstådda förtroendeställning.

196. Han har inte heller deltagit i förhandlingarna på aktieägarnivå om ett framtida samarbete mellan Oak och SFS. Det låg över hans nivå.

197. Ewran Mersin informerade Olle Markusson om den tilltänkta aktieaffären först den 2 maj 2012.⁵⁷

198. Då var priset redan bestämt vid förhandlingar som Olle Markusson inte hade deltagit i, vilket han uppgav i sitt förhör:

ÅKLAGARE1: Vad var kvar att göra och vad var redan färdigt när det gäller villkoren kring den affären när du kom in i bilden?

OLLE: [-] att man skulle förvärva en minoritetspost om 8 % och att priset per procent var satt till ungefär 12,5 miljon, det var givet då när jag kom in i diskussionen.

199. Både Alexander Ernstberger och David Persson Rothman har bekräftat Olle Markussons uppgifter:

David Persson Rothman:

Det presenterades ett bud från motparten [-] som avsåg 10 %. Och då förhandlades det och så kom vi fram till 8 %.

[-]

FRÅGA: Och vem framförde det här budet?

DAVID: Ja, jag minns inte om det var Mattias eller Ewran, och det var inte så att det var ett papper som skickades över så, utan det var ju en dialog.

Alexander Ernstberger:

[-]

man ska här ha med sig att det var två personer som vi gjorde affärerna med. Det var Mattias Bengtsson och det var Ewran Mersin.

[-]

---

⁵⁷ Hab 340 s.307.

Ja, vi träffades, vi hade jag vet inte hur många möten, men vi hade ett flertal möten, både hos oss och uppe på Oaks kontor [-] och som jag har sagt [-] så har merparten utav dialogen förts med Ewran Mersin i och med att Mattias är bosatt utomlands. Men det har även varit möten med Mattias Bengtsson.

[-]

Men vi hade en diskussion, en affärsmässig diskussion om en försäljning utav aktierna och bolaget. Och vi pratade då om nivåer kring 100 miljoner, och budet, när det väl då blir en bestämd siffra, det vill säga 100 miljoner kommer från Mattias Bengtsson.

200. Olle Markusson informerades alltså om aktieaffären den 2 maj 2012. Det som då var kvar att göra framgår av följande e-postmeddelande från Ewran Mersin.⁵⁸

Från:	Ewran Mersin
Till:	Alexander Ernstberger; Olle Marcusson
Ärende:	Strategiskt förvärv av indirekt innehav av SFS aktier
Datum:	onsdag den 2 maj 2012 23:36:08

Det som finns kvar att göra inför strategiska förvärvet:

1. DD underlag från SFS avseende SFS - Alexander jobbar på det - behövs snarast.
2. DD presentation till Oak styrelse avseende strategiska förvärvet. - jag inväntar 3.
3. Slutställa ett lämpligt aktieägaravtal - Alexander kommer med förslag
4. Finalisera ett köpeavtal - jag jobbar på det, kommer vara långt och seriöst.
5. Samarbetsbilaga till köpeavtalet - jag skapar det efter instruktioner från SFS och OakCap. Måste vara sakligt och grundligt. Jag föreslår tex att SFS gör sin försäkringsmäklarverksamhet till exklusiv partner på strukturerade produkter eller ngt.

Mvh

201. Som VD i Oak föll det på Olle Markusson att ta fram ett underlag och presentera det för styrelsen, vilket han började med den 8 maj 2012.⁵⁹

---

⁵⁸ Hab 340 s.307.

⁵⁹ Hab 340 s.245.

Från: Olle Marcusson <olle.marcusson@oakcapital.se>
Skickat: tisdag den 8 maj 2012 03:14
Till: 'johan.hallberg@finance.ministry.se'; 'David Flingdal'; 'hilding@arrehed.com'
Kopia: 'johanthallberg@gmail.com'
Ämne: Strategiskt förvärv
Bifogade filer: memo startegiskt förvärv.pdf; Prospekt Supera AB Svensk Fondservice AB.pptx; Verksamhetsplan för Svensk Fondservice.pdf

Hej,

Här kommer ett kort memo avseende ett samarbete / strategiskt förvärv som är relaterat till den större institutionella transaktion som tidigare nämnts. Mer info kommer under tisdagen.

Min bedömning är att styrelsen kommer att behöva ha ett informationsmöte under onsdagen.

Mvh,
Olle

202. Den 11 maj 2012 bad Olle Markusson advokat Anders Malm att göra en s.k. *due diligence*, och en *legal opinion* vilket Malm gjorde. Markusson skickade den 15 maj 2012 ut Malms rapporter och övrigt underlag till styrelsen.⁶⁰

---

⁶⁰ Hab 340 s.425.

From: Olle Marcusson <olle.marcusson@oakcapital.se>
Sent: 2012-05-15 19:25:42 +0200
To: 'johanthallberg@gmail.com'; 'David Flingdal' <david@whalder.com>; 'hilding@arrehed.com'
Subject: Beslutsunderlag avseende förvärv av aktier i Supero AB
Attachments: 1A - OCG_Avrapportering_SvFondservice_120515.pdf; 1B - Bilaga_1.pdf; 2 - Utkast_Oak_PM_120515.pdf; 4A - HAM-#180773-v3-Aktieägaravtal_Supero_NYA.docx; 4B - HAM-#180937-v1-Aktieägaravtal_SF.docx; 5 - Ansvarsfrihet för åren 2011_2012 i samband med rådande marknadsklimat_Rev2.docx; 6 - Kompensationsgaranti i samband med ryktesrisk_Rev2.docx

Hej,

Här kommer en första version av det beslutsunderlag som tagits fram.

DD på Supero AB (som Oak avser förvärva en minoritetspost i)

Legal opinion avseende transaktion med GustaviaDavegardh

Köpeavtal (avsende aktiposten i Supero AB)

Aktieägaravtal (i Supero AB samt i Svensk Fondservice AB)

Styrelsens indemnity / ansvarsfrihet

Kompensationsgaranti

Värdering / ägarstöd av seende Supero AB

➤ Oak kommer under morgondagen att presentera bolagets kalkyler bakom det tilltänkta förvärvet i Supero AB.

Mvh,

Olle

203. På styrelsemöte den 17 maj 2012 beslutade styrelsen att Oak skulle förvärva 8 procent av aktierna i Supero för 100 miljoner kronor. På mötet deltog styrelseledamöterna samt även Olle Markusson, som föredragande i egenskap av verkställande direktör, och Ewran Mersin. Advokat Anders Malm var tillgänglig via telefon.⁶¹

Beslut: Styrelsen beslutade att förvärva aktier i bolaget "Supero AB", enligt bifogat överlåtelseavtal. Exekvering av beslutet är villkorat av att de nedanstående fyra villkoren i förväg uppfylls. Styrelsen utsåg JH, OM och DF att, för Oak Capital ABs räkning, underteckna avtal om förvärv av aktier i Supero AB.

1. Att Oak Capitals compliance officer genomför en granskning av eventuella intressekonflikter i samband med förvärvet och avrapporterar detta till styrelsen.

2. Att Oak Capital rekryterar en person med lämplig kompetens i syfte att säkerställa att Oak Capital kan tillgodogöra sig de synergier som förvärvet av aktierna i Supero AB möjliggör.

3. Att styrelsen godkännt slutgiltig version av samtliga dokument relevanta för förvärvet.

4. Att styrelsen erhållit en, av Oak Capitals samtliga aktieägare signerad, indemnity.

5. Att nytt undertecknat och uppdaterat aktieägaravtal i SFS uppvisas vid signing (så att inte genomförandet av transaktionen strider mot detta).

⁶¹ Hab 340 s.486.

204. Den 18 maj 2012 upptäckte Olle Markusson att Oaks tilltänkta förvärv möjligen stod i strid mot lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. Saken utreddes med hjälp av externa rådgivare och när det stod klart att så var fallet stoppade Olle Markusson aktieaffären.

205. Detta ledde till nya förhandlingar på ägarnivå. Markusson deltog inte i dessa. Ewran Mersin underrättade den 21 maj honom om att Mattias Bengtssons ägarbolag First Mile Asset Holding AB i stället skulle köpa aktierna i Supero.⁶²

Från: Mersin, Ewran (CA-CIB) <ewran.mersin@ca-cib.com>
Skickat: den 21 maj 2012 19:15
Till: olle.marcusson@oakcapital.se
Ämne: Till A

Aktieägaravtal:

Sid 1

• Aktieägarna: byt till Firstmile Asset Holding AB (två ställen)

206. Det är mot bakgrund av detta faktiska händelseförlopp som hovrättens uttalanden om kopplingen mellan affärerna ska granskas.

Kritik av hovrättens analys av kopplingen mellan affärerna

207. Hovrätten framhåller två promemorior från advokat Anders Malm, en daterad den 4 april och en annan den 15 maj 2012 och drar slutsatsen:⁶³

Enligt hovrättens mening berättigar promemoriorna till slutsatsen att bland andra Olle Markusson, Alexander Ernstberger och David Persson Rothman utredde sätt att överföra pengar från Oak till de två senare som ersättning för att Oak, genom SFS som diskretionär förvaltare, skulle få sälja finansiella produkter till SFS-fonderna.

208. Hovrättens uttalande är felaktigt och missvisande.

⁶² Hab 340 s.499.

⁶³ Domen s.43 första stycket.

209. För det första är det fel att bunta ihop promemoriorna eftersom den första är skriven innan Olle Markusson den 2 maj 2012 fick reda på aktieaffären medan den andra är skriven efteråt.

210. Den första promemorian är visserligen skickad till Olle Markusson men är beställd av Ewran Mersin, vilket Markusson förklarade i sitt förhör:

[-] När jag fick den där promemorian så eftersom första raden är "Oak Capital avser", då förstod jag att det var ganska naturligt att den hade skickats till Oak Capital eftersom det var Oak som hade Malm. Det fanns ett avtal mellan oss. Vi betalade Malm för hans tjänster och så vidare. Men det var väldigt tydligt att det där hade tillkommit på uppdrag av Ewran. Ewran hade ställt en fråga, eller bara "kan man göra så här? Funkar det här?" Och då var det naturligt att den kom till oss.

211. Olle Markussons utsaga vinner stöd av att han tio minuter efter det att han fick promemorian utan kommentar har skickat den vidare till Ewran Mersin:

Från:	Olle Marcusson <olle.marcusson@oakcapital.se>
Skickat:	den 4 april 2012 14:24
Till:	Ewran Mersin (ewran.mersin@gmail.com)
Ämne:	VB; PM
Bifogade filer:	Utkast_120404.doc

Från: Anders Malm [mailto:anders.malm@oreum.se]
Skickat: den 4 april 2012 14:14
Till: olle.marcusson@oakcapital.se; Mersin, Ewran (CA-CIB)
Ämne: PM

Hej

Vänligen kika på bifogat utkast så får vi talas vid om det uppfyller era förväntningar innan ni skickar det vidare.

Mvh
 Anders

212. Hovrättens slutsats att promemorian den 4 april *berättigar till slutsatsen att bland andra Olle Markusson utredde sätt att överföra pengar från Oak [-] som ersättning för att Oak, genom SFS som diskretionär förvaltare, skulle få sälja finansiella produkter till SFS-fonderna* är därför felaktig, vilket en utomstående läsare inte kan se eftersom hovrätten inte redovisar och prövar Markussons talan i den delen.

213. Promemorian av den 15 maj 2012 har Olle Markusson, som ovan visats, själv beställt. Den utgjorde en del av det underlag som styrelsen i Oak behövde för att kunna fatta beslut. Åtgärden var ett led i hans arbete som VD i Oak. Ingen som helst kritik kan riktas mot att Olle Markusson har beställt den promemorian från Anders Malm.
214. Hade det funnits en brottsplan så hade man naturligtvis aldrig gått till advokat. Existensen av dessa promemorior är tvärtom ett starkt bevis på att man utredde lagliga möjligheter till ett framtida samarbete, vilket också kom till stånd.
215. Hovrättens skrivning om att aktieaffären skulle vara en del av en *brottsplan* om att *överföra* pengar som *belöning* stämmer inte heller. Det fanns ett seriöst intresse från Oaks sida att samarbeta med SFS, vilket Olle Markusson också klargjorde i sitt förhör:
- [-] Rationalen var för värdepappersbolaget Oak att komma närmare det här bolaget som hade en snabbt växande kundstock och en snabbt växande kapitalförvaltning. Så det är rationalen i sin grund. Men eftersom jag inte var med i den avtalsförhandlingen eller den inledande diskussionen så kan jag inte veta exakt hur ... vilka frågor man diskuterade. Men det var för mig helt uppenbart att man ville komma närmare. Man ville komma närmare varandra för att man trodde att det skulle kunna vara en relation, ett samarbete som skulle gynna båda parterna. [-]
- Svensk Fondservice hade ju över 100 000 kunder och använde den typen av produkter som Oak levererade. Så att eftersom man var verksamma i samma del av finansbranschen, samma nisch, så fanns det ett väldigt självklart intresse att samarbeta på många olika nivåer.
216. Hovrätten skriver att det man kallar brottsplan *närmast kan liknas vid avtalsförhandlingar*⁶⁴, vilket är just vad det var. Olle Markusson har från och med den 2 maj 2012 i samband med dessa förhandlingar utfört de arbetsuppgifter som föll på honom som VD i Oak.
217. Huvuduppgiften var att förse styrelsen med beslutsunderlag och föredra ärendet, vilket Olle Markusson gjorde från och med den 8 maj till och med styrelsemötet den 17 maj 2012.

---

⁶⁴ Domen s.66 sista stycket.

218. Hovrätten påstår att Olle Markusson därvid skulle ha vilselett styrelsen:
*Hovrätten kan [-] konstatera att det är uteslutet att styrelsen i Oak var informerad om sambandet mellan SFS-fondernas köp av warranter och det förvärv av aktier i Supero som styrelsen hade att fatta beslut om den 17 maj 2012 [-].*⁶⁵
219. Påståendet är grovt felaktigt. Det framgår tvärtom klart och tydligt av processmaterialet att styrelsen hade informerats av Olle Markusson om det samband mellan affärerna som Olle Markusson kände till. Inte heller detta har hovrätten redovisat eller prövat.
220. Att Olle Markusson informerade styrelsen framgår redan av det ovan återgivna e-postmeddelande som han den 8 maj 2012 skickade.⁶⁶
221. I mailet angav Olle Markusson uttryckligen att *samarbetet/ strategiskt förvärv* var *relaterat till den större institutionella transaktion som tidigare nämnts*. Redan därmed är ju hovrättens påstående motbevisat. Olle har från början upplyst styrelsen om att affärerna var relaterade.
222. Med orden *som tidigare nämnts* syftade Olle Markusson på information som han redan i april 2012 hade lämnat till styrelsen.

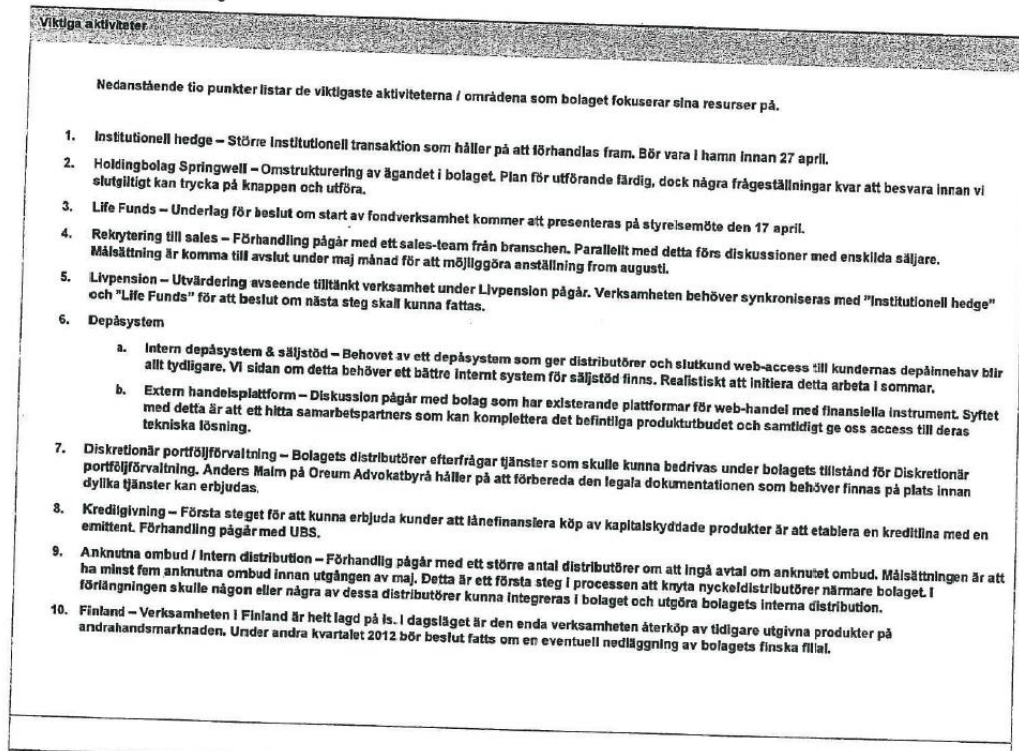
---

⁶⁵ Domen s.53 andra stycket.

⁶⁶ Hab 340 s.245.

223. Den 11 april 2012 skickade Olle Markusson följande handling till styrelsen.

1.0 Sammanfattning

224. Punkten 1 lyder: *Institutionell hedge – större institutionell transaktion som håller på att förhandlas fram. Bör vara i hamn innan 27 april.*

225. Den 13 april förklarade Olle Markusson i ytterligare ett e-postmeddelande till styrelsen innebörden av punkten 1:

Vidare har vi ett par extremt betydelsefulla aktiviteter under april, maj, som också kommer att påverka hela företagets framtid. Jag tänker huvudsakligen på tre saker. Ett, institutionell hedge.

226. Inför styrelsemöte den 27 april 2012 skickade Olle Markusson ovan angiven punktlista en gång till, till styrelsen.⁶⁷

⁶⁷ Hab 340 s.276.

227. Däremot informerade Olle Markusson inte styrelsen om hur Oak tänkte finansiera förvärvet av aktierna i Supero, eftersom, som han sagt i sitt förhör, vid den här tiden själv inte kände till det:

ÅKLAGARE: Var det ingen diskussion om var pengarna till köpeskillingen skulle komma?

OLLE: Nej. Nu kom det väl aldrig riktigt så långt, för att innan det var dags att exekvera affären så gjorde jag den här utredningen och kontrollerade om man kunde göra affären och upptäckte då att lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar omöjliggjorde affären. Så vi kom väl aldrig riktigt så långt.

228. Det är samma svar som styrelseordföranden Johan Hallberg lämnade i sitt förhör:

FRÅGA: Okej, så det blev ingen affär?

JOHAN: Nej.

FRÅGA: Vem meddelade att det inte skulle bli någon affär?

JOHAN: Det tror jag var Olle Markusson. [-]

FRÅGA: Och det var inte en diskussion om var de 100 miljonerna kronorna skulle komma ifrån?

JOHAN: Vi hade inte hunnit kommit dit. [-]

JOHAN: Ja, men [-] sen så fick vi meddelande om att det hade runnit i sanden. [-] Och då släppte man ju det hela så att säga.

229. Hovrättens påstående att Olle Markusson skulle ha vilselett styrelsen om sambandet mellan affärerna är därmed totalt vederlagt. Markusson har lämnat den information han hade till styrelsen.

230. Det är ett rättegångsfel att hovrätten varken redovisar eller prövar dessa invändningar från Olle Markussons sida.

231. Hovrätten påstår också att Olle Markusson skulle ha skickat en skrivelse till styrelsen med felaktigt innehåll: *Ägarstöd i samband med förvärv, som undertecknats av huvudaktieägarna i Oak, Mattias Bengtsson och Olle Markusson som mot bakgrund av tidigare bedömningar och prognoser som åklagaren åberopat framstår som uppblåsta och tendentiösa.*⁶⁸

---

⁶⁸ Domen s.53 tredje stycket.

232. Även detta uttalande är felaktigt och missvisande.
233. Olle Markusson har för det första inte undertecknat handlingen, vilket är ytterligare ett misstag från hovrättens sida.⁶⁹
234. Visserligen betecknades Olle Markusson som huvudaktieägare i dokumentet. Det var han dock inte. Mattias Bengtsson och Ewran Mersin ägde tillsammans, direkt och indirekt, över 90 % av aktierna. Olle Markusson ägde omkring 5 % av aktierna.
235. För det andra var de prognoser och bedömningar som gjordes i skrivelsen inte upprättade av Olle Markusson utan av Barbaros Ökten, på uppdrag av Ewran Mersin.⁷⁰

Från: Barbaros Ökten <barbaros.okten@oakcapital.se>
Skickat: onsdag den 16 maj 2012 18:33
Till: 'Olle Marcusson'; 'Hilding Arrehed'; 'Johan Hallberg'; 'David Flingdal'
Kopia: 'Mauritz Bengtsson'; 'Ewran Mersin'
Ämne: Beslutsunderlag för tilltänkt förvärv
Bifogade filer: Ägarstöd i samband med förvärv_Rev1.docx; Värderingsunderlag.xlsx

Uppföljningsflagga: Följ upp
Flagga: Har meddelandeflagga

Hej,

På begäran av Ewran så bifogas underlag för tilltänkt förvärv.

Mvh,

BARBAROS ÖKTEN
 Director
 Asset Management

236. För det tredje så hade – naturligtvis – Olle Markusson den 16 maj 2012 inte tillgång till de *bedömningar och prognoser som åklagaren åberopat*. Hovrätten gör sig här skyldig till en uppenbar eftersyn. Man kan naturligtvis inte lägga Olle Markusson handlingar till last, som han inte kände till då.

⁶⁹ C 3 s.112.

⁷⁰ Hab 340 s.462.

237. Olle Markusson hade givetvis inte uppfattningen att Barbaros Öktens bedömningar och prognoser var *uppbåsta och tendensiösa*, vilket han själv underströk i sitt förhör:

Styrelsen bad att få en värdering, att det skulle göras en värdering. Och då tog Barbaros och gjorde en värdering. Och Barbaros hade en bakgrund inom ... jag är rätt säker på att det var JP Morgan och att han hade jobbat på deras corporate finance-avdelningen. Så att han var ju kompetent och erfaren för att göra en sån här grej. På styrelsens uppdrag så gjorde han det. Så att det var den interna värderingen.

238. Hovrätten framhåller slutligen att *styrelsen inte heller uppfattat affären som oproblematis*.⁷¹ Vad hovrätten inte nämner är att det handlade om helt andra saker, nämligen risken för framtida intressekonflikter, vilket Johan Hallberg framhöll:

FRÅGA: Upplevde du någonsin under den här processen att det var något skumt eller kriminellt som pågick?

JOHAN: Nej, det framfördes inte några såna ... varken från Omeo [-] som var vår oberoende riskkontroll, det gjorde det inte. Men det fanns ändå en oroskänsla för den här intressekonflikten, det fanns det. Men jag kan inte säga att jag kunde bedöma att det var något brottsligt, nej.

239. Hovrätten tar därefter upp att warrantaffärerna sköts upp flera gånger genom förlängning av kancelleringsfrister och påstår att det framgår av *bevisningen att förlängningarna av kancelleringsfristerna hade samband med att aktieaffären i Supero blev uppskjuten*.

240. Inte heller detta är korrekt och återigen underlåter hovrätten att redovisa och pröva vad Markusson uppgav.

241. Som ovan angetts var upphandlingen av warranterna i princip klar den 24 april 2012 och Olle Markusson trodde att investeringen i warranterna skulle genomföras i april 2012.

242. Det blev inte så på grund av den praktiska hanteringen på köparsidan. Gustavia godkände investeringen först den 9 maj 2012, vilket tillsammans med andra

---

⁷¹ Domen s.53 näst sista stycket.

praktikaliteter förklarar förlängningarna av kanceringsfristen, vilket Olle Markusson också uppgav i sitt förhör:

[-]

Så att det är väl först den 10 maj som risk och värdering och Gustavia är helt klara med affären. Och då är det dags att genomföra affären [-]. Och tittar man på nästa vecka där ... För att det gick inte att exekvera order på kvällen kanske den 11:e eller 10:e där, utan tittar man på nästa vecka så är det Kristi Himmelsfärdsveckan. Det är ingen riktig arbetsvecka, utan det är två arbetsdagar i början på veckan, måndag, tisdag. Onsdag är en halvdag. Torsdag är en helgdag. Fredag är en klämdag. Så att när man kom fram till den veckan så var det inte riktigt realistiskt att man skulle kunna genomföra den här ordern den veckan. Det finns ett mejl från Natixis som säger att de vill ha fem dagars heads up på en sån här order. Och att i en sån upphakad vecka där det är helgdag och så vidare att genomföra en sån order, det är inte riktigt realistiskt, utan man behöver lite tid på sig för att uppdatera priser och för att emittenterna ska bli helt färdiga att de facto exekvera affären. Och tittar man då på nästa vecka så ... Jag vet inte om ni kan ta upp min kalender här, men då är vi inne i den veckan som ordern de facto exekverades. Så att de här ... att det sköts till det här datumet runt den 23:e, 24:e, det blir väldigt naturligt när man tittar i kalendern.

243. Det är alltså inte något konstigt med att warrantaffärerna sköts upp från slutet på april till slutet på maj.

244. Hovrätten gör därefter gällande att *sättet som transaktionerna genomfördes, med successiva prestationer, tyder [-] med styrka på att warrantaffärerna och aktieöverlåtelsen var sammanlänkade*.⁷²

245. Hovrätten tillmäter därvid ett utkast till tilläggsavtal mycket högt bevisvärde i fällande riktning.

246. Detta måste dock ses i ljuset av händelseutvecklingen efter det att Olle Markusson hade stoppat Oaks aktieköp. Tilläggsavtalet är nämligen upprättat efter det att Ewran Mersin och Mattias Bengtsson hade bestämt att First Mile Holding AB skulle köpa aktierna i Supero i stället för Oak.

---

⁷² Domen s.45 sista stycket och s.46 första stycket.

247. Så länge Oak var tilltänkt köpare fanns det inget utkast till tilläggsavtal.

248. Olle Markusson har inte skrivit utkastet och var inte inblandad i diskussionerna eftersom Oak inte var part i tilläggsavtalen. Den enda kopplingen till Olle Markusson är att han står som en av mottagarna i ett e-postmeddelande och är inkopierad på två andra.⁷³

Från: Ewran Mersin <ewran.mersin@gmail.com>
Skickat: den 22 maj 2012 14:46
Till: alexander.ernstberger@svenskfondservice.se; olle.marcusson@oakcapital.se
Ämne: Avtalssupplement
Bifogade filer: tilläggsavtal.doc

Tjena Alexander och Olle,

se nedan supplementförslag till Huvudavtalet.

249. Olle Markusson är också inkopierad på Alexander Ernstbergers kommentarer till utkastet.⁷⁴

Från: Alexander Ernstberger <alexander.ernstberger@svenskfondservice.se>
Skickat: den 22 maj 2012 17:44
Till: Ewran Mersin
Kopia: olle.marcusson@oakcapital.se
Ämne: Re: Avtalssupplement
Bifogade filer: tilläggsavtal.doc

Hej,

Bifogar mina kommentarer.

250. Med anledning av Ernstbergers kommentarer skickade Ewran Mersin den 23 maj 2012 ett omarbetat utkast till tilläggsavtal. Markusson är bara inkopierad.⁷⁵

---

⁷³ Fup C 1 s.274.

⁷⁴ Fup C 1 s.278.

⁷⁵ Fup C 1 s.307.

Från: Ewran Mersin <ewran.mersin@gmail.com>
Skickat: onsdag den 23 maj 2012 10:25
Till: Alexander Ernstberger
Kopia: Olle Marcusson
Ämne: Re: Tilläggsavtal
Bifogade filer: tilläggsavtal 2.1.doc

251. Av dessa e-postmeddelanden kan inledningsvis slutsatsen dras att utkastet till tilläggsavtal är skrivet av Ewran Mersin. Alexander Ernstbergers kommentarer är skickade till Ewran Mersin med bara en kopia till Olle Markusson liksom Mersins omarbetade förslag, vilket visar att Markusson inte är direkt inblandad i diskussionen. Utredningen visar också att Olle Markusson inte med ett ord har kommenterat utkastet till tilläggsavtal, han har inte ens svarat på dessa mail.

252. Olle Markusson uppgav i sitt förhör följande om utkastet till tilläggsavtal:

April och maj var ju ganska intensiva arbetsmånader, som ni kanske har förstått. Jag roade mig med att söka efter olle.marcusson@oakcapital.se, första april till sista maj. Jag fick 3 021 e-mails att hantera. Det är 38 arbetsdagar under den här tiden. Det betyder att det är 80 mejl om dagen. Och har man 80 mejl om dagen, då är det ... Ni förstår själva att det är helt orimligt att om det kommer ett mejl som går från A till B, och man själv är kopierad på det, det är ett ämne som inte rör en själv, det är ett avtal som inte rör en själv ... Att man då förväntas läsa avtalet och [-] dra juridiska slutsatser av det som står i avtalet, det är praktiskt omöjligt. Det är inte realistiskt. Det fungerar inte så.

[-]

FRÅGA: Okej. Vi har fått se tre olika tilläggsavtal, ett som skickas till Alexander den 22 maj, ett med hans kommentar tillbaka och ett justerat. Nytt tilläggsavtal som skickas vidare. [-] Är det något av dem som du har läst igenom och tagit del av?

OLLE: Inte vad jag kommer ihåg på rak arm men det var hemskt mycket avtal som gick fram och tillbaka på den där tiden. Och som jag har sagt väldigt många gånger i dag, att går man in i mejlservern och tittar, ollemarcusson@oakcapital.se, då är det 3 021 mejl under två månader och det blir 80 mejl om dagen. Så att är det mejl som går från Ewran till Alex och jag är på CC, och så ligger det ett avtal bifogat, nej, jag har inte läst det. Möjligtvis ibland, något avtal kanske jag har öppnat men jag har inte läst det, jag har inte satt mig in och funderat över kommentarer som står i det. Så att nej, jag kommer inte ihåg att jag har reflekterat över tilläggsavtal, nej.

FRÅGA: Var inte det här någonting extraordinärt, tänker jag? Det är inte varje dag man ska förvärva ett bolag för 100 miljoner och genomföra den största affären man har gjort? Jag tänker, du säger att du inte läste den här mejlen. Är det inte så att när Ewran eller Alexander skrev så kunde du utgå ifrån att det var extra viktigt?

OLLE: Nej, absolut inte. Vad som var extra viktigt ... Alltså, viktigt är att lägga fokus på rätt saker. Om ... Jag var inte involverad i den strategiska diskussionen så, det har vi väl spikat fast nu, att den sköttes två nivåer upp. Och om jag då hade lagt fokus på att ja, undra just vad part A och part B har bifogat för avtal här, då hade jag gjort mitt jobb dåligt. Jag var väldigt fokuserad på att sköta det som låg innanför mitt ansvar, det som var mina ansvarsuppgifter. Och det var inte det där, så att nej.

253. Den här förklaringen från Olle Markusson har hovrätten inte nämnt i sin dom och inte tagit upp till prövning. I stället buntar man utan kommentar ihop Olle Markusson med andra.⁷⁶

Företrädarna för SFS och Oak har gemensamt planerat de båda förvärven. Överenskommelsen har noggrant reglerats i tilläggsavtal till aktieöverlåtelseavtalet avseende Superoaktierna.

254. Hovrättens slutsats är alltså att Olle Markusson noggrant reglerat överenskommelsen i tilläggsavtal till aktieöverlåtelseavtalet. Den enda grund som finns för dessa påståenden är att Olle Markusson står som mottagare till ett av utkasten till tilläggsavtal och är inkopierad på två andra mail. Hovrättens bevisvärdering är i ljuset av det processmaterial som finns grovt felaktig. Sanningen är att Olle Markusson inte alls har deltagit i framtagandet av eller diskussionerna om det som anges i utkasten till tilläggsavtal.

255. Hovrättens övergripande slutsats om innebörden av utkasten till tilläggsavtal att avsikten var – *att överföra pengar från Oak till Alexander Ernstberger och David Persson Rothman som belöning för att bolaget fått förmedla finansiella produkter* – stämmer inte ens med tilläggsavtalens ordalydelse. Av utkasten framgår tvärtom att om det inte blir värdepappersaffärer så blir det inte något aktieköp.⁷⁷

1.1 Goldcup 7709 AB (org.nr. 556892-6074) , Goldcup 7710 AB (org.nr. 556892-6082) ("Säljarna"); och Firstmile Asset Holding AB (org.nr. 556718-9849) ("Köparen") har under maj 2012 ingått ett aktieöverlåtelseavtal ("Huvudavtal") avseende 8 procent av utestående aktier i Supero AB (org.nr 556836-0704).

⁷⁶ Domen s.49 tredje stycket.

⁷⁷ Fup C 1 s.276.

- 3.1 I tillägg till paragraf 6 i Huvudavtalets "villkor för avtalets giltighet" är Köparen och Säljarna överens om att Huvudavtalets giltighet villkoras av att Oak Capital Group AB (org.nr. 556657-6509) ("OCG") under månaderna april 2012 fram till och med juni 2012 har sålt värdepapper till ett nominellt belopp om minst USD 700 M ("Transaktioner"). Skulle förväntade Transaktioner i OCG utebli kommer Huvudavtalet omedelbart att förklaras ogiltigt i dess helhet. Då kommer Köparens förvärv av aktier Supero AB utebli, och samtliga

256. Tilläggsavtalet är sålunda skrivet av Ewran Mersin när det stod klart att First Mile skulle köpa aktierna och avsikten var att försäkra sig om att First Mile skulle kunna betala för aktierna i Supero, vilket tydligen skulle ske med inkomster från värdepappersaffärer, vilka är inte angivet.

257. Händelseförloppet den 24 maj 2012 ger starkt stöd åt denna tolkning.

258. Den 24 maj 2012 klockan 13.52 skickade Gustavia en bindande order till Olle Markusson om köp av warranterna.⁷⁸

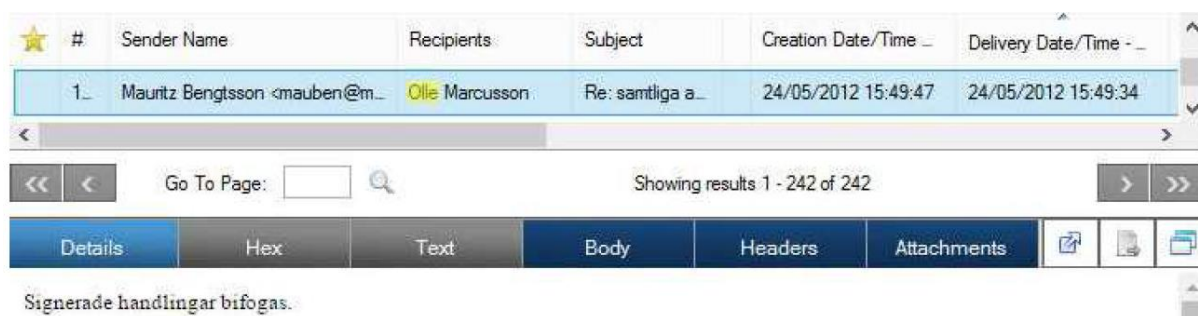
From: Jonas Dahlqvist <jonas.dahlqvist@gustaviadavegardh.se>
Sent: 2012-05-24 13:52:52 +0200
To: olle.marcusson@oakcapital.se
CC: GustaviaDavegardh SF Fonder <sfonder@gustaviadavegardh.se>; Patrik Andersson (patrik@a-sec.net)
Subject: VB: köpordern (skickas först på min order till OCG - jag ringer Ola eller Jonas när jag fått allt bekräftat)
Attachments: ORDER 2012-05-24.xls

Hej Olle,

Jag biträder Ola Gilstring i orderläggning för SvF räkning.

Se bif order från SvF/Johan. Notera att det gäller samtliga 3 fonder, SF balanserad/offensiv/maximal.

259. Först därefter, den 24 maj 2012 klockan 15.49, skickade Mattias Bengtsson ett av honom undertecknat aktieägaravtal.⁷⁹

⁷⁸ Hab 340 s.525.

⁷⁹ Hab 340 s.527 B-D.

AKTIEÖVERLÅTELSEAVTAL

FIRSTMILE ASSET HOLDING AB

och

GOLDCUP 7709 AB

GOLDCUP 7710 AB

avseende

SUPERO AB (556836-0704)

Goldcup 7709 AB**Firstmile Asset Holding AB**_____
Alexander Ernstberger, 860402-0191

 _____
 Mattias Bengtsson, 771221-0413
Goldcup 7710 AB_____
David Persson, 800531-0056

260. Med facit i hand kan man således konstatera att affärerna blev kopplade till varandra men inte på det sätt som hovrätten påstår utan tvärtom för att Mattias Bengtsson valde att finansiera sitt köp av aktier i Supero med aktieutdelning.
261. Hovrättens övergripande slutsats om Olle Markusson är mot bakgrund av vad ovan angetts grovt felaktig, vilken en utomstående läsare av domen inte kan se eftersom hovrätten inte har återgett Olle Markussons försvar eller prövat hans invändningar.
262. Sanningen är att samtliga åtgärder som Olle Markusson vidtagit faller inom ramen för hans skyldigheter som VD i Oak och utgör en helt normal och affärsmässig hantering, varvid olika externa experter anlitas, vilket man naturligtvis inte hade gjort om allt hade varit en avsiktlig brottsplan.

263. Under mars och april 2012 har Olle Markusson tillsammans med andra anställda på Oak på ett helt rutinmässigt sätt förberett warrantaffärerna.
264. Därefter har Olle Markusson i maj 2012 tagit fram ett underlag för styrelsens beslut i frågan om Oak skulle köpa aktier i Supero och han har till yttermera visso själv stoppat affären, vilket i sig visar att affärerna inte var kopplade till varandra från Olle Markussons utgångspunkt. Han stoppade nämligen inte warrantaffärerna utan bara aktieköpet.
265. Utredningen visar vidare klart och tydligt att Olle Markusson aldrig har varit inblandad i förhandlingarna på aktieägarnivå. Dessa har skötts av Ewran Mersin och Mattias Bengtsson. Hovrättens slutsats att Markusson arbetat nära Ewran Mersin och Mattias Bengtsson med att planera och genomföra affärerna är mot den bakgrunden närmast gripna ur luften. Processmaterialet visar på det motsatta, vilket hovrätten underlåter att redovisa.
266. Även Olle Markussons medverkan efter den 24 maj 2012 faller inom ramen för hans roll som VD i Oak. Även på den punkten är hovrättens kritik helt förfelad:⁸⁰ *Oak har under medverkan av bland andra Olle Markusson delat ut merparten av ersättningen (cirka 100 miljoner) till sitt ägarbolag Firstmile.*
267. Det var styrelsen i Oak som föreslog utdelningen den 17 augusti 2017. Olle Markusson satt inte styrelsen. Vi redogjorde för detta i vår sakframställning.⁸¹

Förslag till efterutdelning och yttrande enligt 18 kap. 4 och 5 §§ aktiebolagslagen

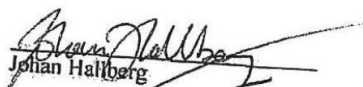
Förslag till beslut
Styrelsen för Oak Capital Group AB (org. Nr 556657-6509) föreslår, i enlighet med majoritetens önskemål, att bolagsstämman beslutar att:

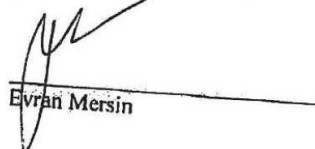
1. dela ut 9 740 kronor per aktie, samt
2. vinstutdelningen skall betalas senast den 31 augusti 2012.

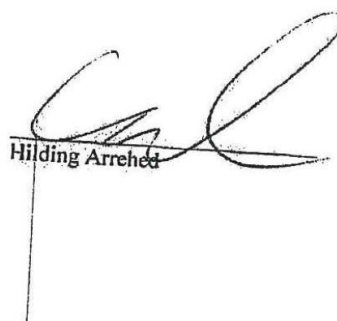
⁸⁰ Domen s.49 andra stycket andra meningen.

⁸¹ Hab 341 s.665.

Stockholm den 17 augusti 2012

Johan Hallberg

Evran Mersin

Hilding Arrehed

268. Revisorn i Oak tillstyrkte samma dag styrelsens förslag.⁸²

Uttalande

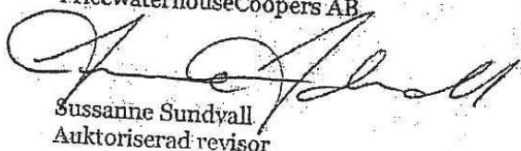
Vi anser att redogörelsen är rättvisande och vi tillstyrker att bolagsstämman disponerar vinsten i enlighet med styrelsens förslag.

Övriga upplysningar

Detta yttrande har endast till syfte att fullgöra det krav som uppställs i 18 kap. 6 § aktiebolagslagen och får inte användas för något annat ändamål.

Stockholm den 17 augusti 2012

PricewaterhouseCoopers AB

Sussanne Sundvall
Auktoriserad revisor

269. Därefter beslutade beslutades utdelningen vid extra bolagsstämma i Oak.

270. Olle Markusson har således inte på något sätt medverkat vid beslutet om utdelning, vilket vi redogjorde för under huvudförhandlingen men vilket hovrätten varken återger eller prövar.

Teckningsblanketten daterad den 16 april 2012

271. Hovrätten uppehåller sig särskilt vid en teckningsblankett daterad den 16 april 2012. Den läggs till grund för hovrättens slutsatser rörande åtalet för bokföringsbrott,

⁸² Hab 341 s.664.

vilket vi återkommer till längre fram, men även för hovrättens bedömning om *de faktiska förhållandena kring warrantaffärerna dolts för Gustavia med flera*⁸³ och har därmed även påverkat bedömningen av åtalpunkterna 1-4.

272. I den del av domen som avhandlar åtalpunkterna 1-4 gör hovrätten bland annat följande påstående om teckningsblanketten: *På blanketten [-] finns en underskrift, vilken Johan Bergsgård förnekar att han har tecknat.*⁸⁴

273. Detta stämmer inte med vad Johan Bergsgård uppgav i sitt förhör:

ÅKLAGARE: Vi kan bara fråga om de här teckningsblanketterna, för de har jag gått igenom med alla andra. Vi kanske kan ta dem med dig också. Vi kan bläddra till sidan 1 332 i vårt tryck. Har du hittat den?

MAN: 1 333.

[1333]

D. DISCLAIMER OCH FULLMAKT

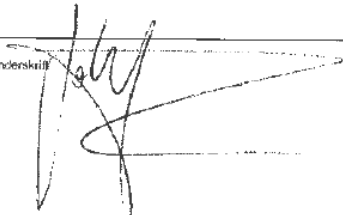
Detta erbjudande riktar sig inte till personer vars medverkan kräver ytterligare prospekt-, registrerings- eller andra åtgärder än vad som följer av svensk rätt. Det åtgärs var och en av alla sådana restriktioner. Emittentens prospekt (inklusive Base Prospectus, Supplements, Final Terms och Pre Confirmations) får inte distribueras till land där distribution eller information kräver åtgärd enligt föregående stycke eller strider mot regler i sådant land. Om en investerare säljer värdepapper före återbetalningsdagen sker detta till rådande marknadspris, vilket kan vara lägre än investeringsbelopp. En investering i överlåtbara värdepapper med denna kan ge såväl högre som lägre avkastning än en direktinvestering i de underliggande tillgångarna.

Oak Capital äger rätt att avgöra om hur stor fördelning som skall ske, och har totalt fullt rätt att tilldela ett mindre andel värdepapper än vad som indikerats i denna anmälan. Lånebelopp skall justeras därefter.

Öfverlåtning eller förläggning (fylld anmälningsedel) kan komma att maktas. Oak Capital tar inte ansvar för rekommendationer från tredje part. Undertecknad har läst, förstått och accepterat emittentens prospekt (Base Prospectus, Supplements, Final Terms och/eller i förekommande fall Terms and Conditions eller tillagad Pre-Confirmation) och är inte en "US Person" så som detta begrepp är definierat i Rule 902 i Regulation S utfärdad under US Securities Act från 1933 i dess ändrade lydelse. Genom att uppges personlig information på denna beställningsblankett, accepterar du att Oak Capital förtärlar manuell och elektronisk behandling av uppgifterna i syfte att hantera din order effektivt. Oak Capital kommer i övrigt inte att meddela dessa uppgifter till någon tredje part utan ditt samtycke med undantag för det som krävs för att uppfylla gällande avtal, lagar och föreskrifter.

Mellan undertecknad och Oak Capital träffas idag avtal avseende dessa transaktioner. Transaktioner ingås i enlighet med bifogad dokumentation och de allmänna villkor och bestämmelser som råder för affärer med arrangören. Allmänna villkor och bestämmelser finns tillgänglig på www.oakcapital.se, vilka kunden löst förstått och accepterat. För mer information avseende allmänna villkor eller relaterade transaktioner vänligen kontakta Arrangören.

E. UNDERTECKNANDE

Ort och datum *Stockholm 16/4 -2012* Namnsunderskrift

[-]

ÅKLAGARE: Nej. Nu är det en dålig kopia vi har. Jag vet inte om du har det. Ser det ut som att det är du som har skrivit under?

JOHAN: Det är ju ingen vacker namnteckning, men det ser ut som att det är jag som har skrivit under.⁸⁵

⁸³ Domen s.49 f.

⁸⁴ Domen s.56 första stycket.

⁸⁵ Inspelning 2 med Johan Bergsgård tid 13.42.

274. Johan Bergsgård har alltså sagt tvärtom mot vad hovrätten påstår. Hovrättens missuppfattning måste emanera från uttalanden som åklagaren gjorde i sin sakframställning i hovrätten:

På sidan 1333, längst ner, kan vi notera att den är daterad till den 16 april 2012 och undertecknad med någonting som ska se ut som Bergsgårds namnteckning. I förhöret med Bergsgård så vill inte han kännas vid att det är han som har skrivit under. Man kan också, om man är amatör ... Man får vara försiktig. Men jag tycker inte heller att underskriften är helt liknande den vi såg på den andra teckningsblanketten på sidan 1064. Det finns vissa skillnader.

[-]

Jag påstår att Markusson ensam i slutet av maj 2012 har skapat den här handlingen med enda syftet att vilseleda revisorn när hon efterfrågade underlag som styrkte bokföringsposten upplupen intäkt kring Olle.

275. Försvaret tillbakavisade kraftfullt dessa ogrundade och felaktiga påståenden från åklagaren under vår sakframställning i hovrätten:

Åklagarens påstående att Olle Markusson skulle ha förfalskat Johan Bergsgårds namnteckning är oförsämd och tillbakavisas med all bestämdhet. Och det finns då bara två teckningsblanketter i original. Teckningsblanketten den 30 april som vi diskuterade, den kom ju via mejl, utan det finns två i original. En är daterad den 16 april och en är daterad den 16 maj, och det är den vi tittar på här, sidan 620 och 621. Och de här teckningsblanketterna har då kommit in till Oak. Olle har inte skrivit dem och absolut inte skrivit under dem. Och de finns alltså än i dag kvar i original i Oaks pärm som finns på vårt kontor och motsvarar väl då den orderläggning som kom att äga rum.

276. Hovrättens påstående att Johan Bergsgård förnekat att han har skrivit under teckningsblanketten utgör i ljuset av ovan angivet processmaterial ett grovt förbiseende eller ett grovt misstag.

277. Misstaget har påverkat utgången av åtalspunkterna 1-4.

278. Hovrättens övergripande slutsats om teckningsblanketten såvitt avser åtalspunkterna 1-4 är nämligen följande: *Hovrätten kan konstatera att*

teckningsblanketten daterad den 16 april 2012 [-] ger det felaktiga intrycket att det fanns ett uppdragsavtal redan då [-].⁸⁶

279. Denna slutsats är bara begriplig om man utgår från att Johan Bergsgård inte har undertecknat handlingen. Om man tvärtom utgår från att Johan Bergsgård, precis som han själv sade, har undertecknat teckningsblanketten så är innebörden – tvärtom mot vad hovrätten påstår – att SFS genom Johan Bergsgård har intygat att det den 16 april 2012 hände något när det gäller warrantaffärerna, som återspeglas i teckningsblanketten.

280. Så var också fallet, vilket Olle Markusson utförligt har redogjort för i hovrätten. Inte heller denna del av vårt försvar är återgiven eller omnämnd i hovrättens dom.

281. Markusson har för det första aldrig påstått att något *uppdragsavtal* skulle ha ingåtts mellan slutkunden och Oak. Som ovan redovisats föreligger bara avtal mellan emittenterna och Oak, enligt vilka avtal Oak fick provision vid avslut. I den delen hänvisar vi till vad ovan angetts.

282. Vad Markusson har uppgett är att Oak hade som rutin att inhämta teckningsblanketter från alla tilltänkta slutkunder. Men man betraktade dem inte som bindande. Slutkunden kunde alltid ångra sig utan kostnad ända fram till den tidpunkt då man lade en formellt bindande order, vilket i vårt fall skedde den 24 maj 2012: Det finns alltid en teckningsblankett för varje produkt. Så att det är inte på något sätt någon ovanlig åtgärd att ta in en teckningsblankett. Tvärtom, det är standard.

[-]

När vi har fått in en teckningsblankett, trots att det på en sån här retailblankett står ”Den här ordern är bindande”, vi har aldrig någon gång gått ut och krävt kunden på de pengarna, för att det är ju bästa sättet att förstöra en kundrelation. [-] Så att alla teckningsblanketter vi har haft någon gång har varit behäftade med en kanceringsfrist [-].

---

⁸⁶ Domen s.56 näst sista stycket.

283. Skälet till att det finns en teckningsblankett som är daterad den 16 april 2012 är att Ewran Mersin just den dagen fick instruktioner från slutkunden att upphandla den då färdigstrukturerade produkten hos lämpliga emittenter, vilken instruktion Mersin skickade vidare till Olle Markusson samma dag med uppmaningen att genast inleda förhandlingar med emittentbankerna: *Can you please urgently price this for client, Trade April:*

SKRIFTLIG BEVISNING | Bilaga 106

Från: Ewran Mersin
Till: Olle Marcusson
Ärende: Att skicka till BofA och Natixis
Datum: måndag den 16 april 2012 13:57:45

Can you please urgently price this for client.

Trade April:

Wrapper: Warrant
Issuer: You!!!
Listed: Regulated EU exchange
Settlement: Euroclear/ Clearstream

Maturity: solve for tenor???

Currency: USD
Notional USD 120 M
SD: USD 10 M
Option Type: ATM Asian Call
Currency: USD
Asian End: Last 3 Months (4 MAE)
Underlying: Voltarget Index/Dynamic Strategy

$\$ \text{Maturity} = \text{SD} \times \text{Participation} \times \text{Max} (\text{INDEX average} / \text{INDEX initial} - 1; 0\%)$

INDEX:
Dynamic assets: Fund Basket
Voltarget = 6 %
Deleveraging asset: USD Libor (your selection of USD Libor)
Min allocation = Min (140; voltarget/20days historical vol)
Offer price 5%

Underlying equally weighted Fund Basket:

GSEMLIU LX
PFIFGEI LX
JPEMBDI LX
TEMEFIA LX
IEMDICU LX
MEMDIU1 LX1
FOLBWEI LX
PIMEINC ID

284. Det är det enkla skälet till att den ena teckningsblanketten är daterad den 16 april 2012. I mitten på maj 2012 ville fonderna investera mera och därför har ytterligare en teckningsblankett upprättats, som är daterad den 16 maj 2012.

285. Teckningsblanketterna motsvarar därför väl slutkundens önskemål om fondernas investering i warranterna.

286. Det hör till saken att Markusson uppgav att han inte hade någon anledning att anta att Bergsgård inte skulle ha undertecknat teckningsblanketten och att Markusson inte har upprättat någon av teckningsblanketterna. Teckningsblanketterna i original fanns i en pärm på Oaks kontor i maj 2012:

FRÅGA: [-] Men det var en teckningsblankett daterad den 16 april som skulle vara underskriven av Johan Bergsgård. Är det underskriven av Johan Bergsgård?

OLLE: Ja, jag har ingen anledning att tro att den inte är underskriven av Johan Bergsgård.

[-]

FRÅGA: [-] Den är daterad den 16 april 2012. Är det datumet den undertecknades?

OLLE: Ja, det är helt omöjligt för mig att veta.

[-]

Alla mina teckningsblanketter som jag fick in till bolaget Oak Capital fick vi in i original. Jag skulle säga att kanske 1 % av alla teckningsblanketter fick vi in samma dag som den blev undertecknad, för att den skickades in med post, vi fick den i bunt, vi fick ett stort kuvert med 50 stycken, vi fick den levererad vid ett senare tillfälle. Så att 99 % av alla teckningsblanketter kom in i efterhand. Och jag kan inte med säkerhet säga när någon av alla teckningsblanketter är daterad, eftersom det är inte jag som har skrivit under dem. [-]

[-]

FRÅGA: [-] vet du när du fick in den här teckningsanmälan levererad till dig?

OLLE: Under maj månad, någon gång under maj. Jag vet inte när specifikt under maj.

FRÅGA: Och själva den tomma blanketten som sen har undertecknats, när har den skickats ut för undertecknande?

OLLE: Ja, det vet jag inte [-] jag har vad jag vet inte tagit fram eller gjort någon teckningsblankett. Så att [-] det är helt omöjligt att svara på det.

[-]

[-] det jag hade att tillgå, det var i princip en pärm med två teckningsblanketter.

287. Mot bakgrund av vad ovan angetts är hovrättens påstående om vad Bergsgård sagt ett grovt misstag som Olle Markusson, i ljuset av processmaterialet, inte ska behöva räkna med.

288. Det hör till saken att åklagaren har valt att inte göra någon skriftprovsundersökning av de två teckningsblanketterna i original.
289. För att en gång för alla reda ut att Olle Markusson inte har förfalskat några teckningsblanketter yrkar vi därför att Högsta domstolen förelägger riksåklagaren att komplettera förundersökningen med en skriftprovsundersökning av teckningsblanketterna i original, som försvaret har i sin besittning, till styrkande av att Olle Markusson inte har undertecknat dem. Detta bör ske innan Högsta domstolen tar ställning i frågan om prövningstillstånd. Frågan har betydelse eftersom den bevisligen har påverkat hovrättens bedömning av samtliga åtalspunkter. Vi återkommer också till frågan längre fram när vi behandlar åtalet för bokföringsbrott.

Åtalet för bokföringsbrott och teckningsblanketten

Tillämpliga regler

290. Av BrB 11:5 framgår att en nödvändig förutsättning för ansvar för bokföringsbrott är att den som är åtalad har *åsidosatt bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078)*.⁸⁷
291. Av 5:3 bokföringslagen framgår: *I samband med att den löpande bokföringen avslutas skall sådana poster som är nödvändiga för att bestämma räkenskapsårets intäkter och kostnader och den finansiella ställningen på balansdagen bokföras.*
292. Av bokföringslagen 4:2 framgår att *bokföringsskyldigheten skall fullgöras på ett sätt som överensstämmer med god redovisningssed.*

---

⁸⁷ Som framgår av det resonsur från Martin Borgeke som försvaret gav in till hovrätten förutsätter åsidosättanderekvisitet subjektiv täckning, dvs. den som är åtalad ska ha insett att han åsidosatte sin bokföringsskyldighet. Den invändningen har hovrätten varken redovisat eller prövat.

293. Av Bokföringslagen 8:1 framgår att *Finansinspektionen ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed i sådana företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.*
294. Oak var ett värdepappersbolag, vilket framgår av Oaks årsredovisning⁸⁸ och registreringsbevis.⁸⁹
295. Det är alltså Finansinspektionen och ingen annan som ansvarar för utvecklingen av god redovisningssed i värdepappersbolag.
296. Av 1:5 första punkten i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag framgår:
Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning.
297. I 4 § förordningen (1995:1600) lämnade regeringen ett sådant bemyndigande:
Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om [-] värdepappersbolags [-] löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning och koncernredovisning.
298. Med stöd av detta bemyndigande har Finansinspektionen utfärdat FFFS 2008:25, som trädde i kraft den 1 januari 2009 och gällde för i målet aktuellt räkenskapsår.
299. I 2 kap. 1 lämnade Finansinspektionen följande allmänna råd: *Alla institut bör tillämpa godkända internationella redovisningsstandarder, om inte något annat krävs enligt lag eller annan författning eller följer av dessa föreskrifter och allmänna råd.*
300. Termen *godkända internationella redovisningsstandarder* definieras i 1 kap. 2 § punkten 1 på följande sätt: *internationella redovisningsstandarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets*

---

⁸⁸ Fup. C 2 s.90.

⁸⁹ Fup. F s.67.

förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen).

301. Av detta följer att Oak hade att följa IAS-förordningen.
302. I 2 kap. 2 lämnar Finansinspektionen ytterligare ett allmänt råd: *Alla institut bör tillämpa Rådet för finansiell rapporterings rekommendation RFR 2 Redovisning för juridiska personer, om inte annat följer av lag eller annan författning eller dessa föreskrifter och allmänna råd.*
303. Av detta följer att Oak även var skyldigt att följa redovisningsrådets rekommendation RFR 2. Dessa innehåller emellertid inga regler om periodisering, varför de fortsättningsvis förbigås.
304. Oak har också – mycket riktigt – angett just detta i sin årsredovisning 2012-04-30:
Företagets årsredovisning är upprättad enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL) samt finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (FFFS 2008:25) och Redovisningsrådets rekommendationer RFR2, redovisning för juridiska personer.⁹⁰
305. Oak har således tveklöst tillämpat de bestämmelser som gällde för Oaks verksamhet.
306. IAS 18 reglerar hur inkomster ska periodiseras.
307. IAS 18 tillämpas bland annat på försäljning av varor och utförande av tjänsteuppdrag, vilka definieras på följande sätt:⁹¹

---

⁹⁰ Hab 341 s.643.

⁹¹ IAS 18 s.336.

3. Varor omfattar varor som tillverkats av företaget i syfte att säljas och varor som köpts in för vidareförsäljning, såsom handelsvaror som köpts in av en detaljist eller mark och annan egendom som innehas för försäljning.

4. Ett tjänsteuppdrag innebär normalt att ett företag utför ett enligt avtal överenskommet uppdrag inom en överenskommen tid. Uppdraget kan utföras under en period eller sträcka sig över flera perioder. Vissa avtalade tjänsteuppdrag är direkt hänförliga till ett entreprenadavtal, såsom tjänster som tillhandahålls av projektledare eller arkitekter. Intäkter från sådana avtal behandlas inte i denna standard. Redovisningen av sådana intäkter behandlas i IAS 11 *Entreprenadavtal*.

308. Inkomster från ett tjänsteuppdrag periodiseras enligt följande kriterier:⁹²

Utförande av tjänsteuppdrag

20. När det ekonomiska utfallet av ett tjänsteuppdrag som utförts av ett företag kan beräknas på ett tillförlitligt sätt ska den inkomst som är hänförlig till uppdraget redovisas som intäkt genom hänvisning till färdigställandegraden vid rapportperiodens slut. Utfallet kan beräknas på ett tillförlitligt sätt om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Inkomsten kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.
- b) Det är sannolikt att de ekonomiska fördelar som är förknippade med transaktionen kommer att tillfalla företaget.
- c) Färdigställandegraden vid rapportperiodens slut kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.
- d) De utgifter som uppkommit och de utgifter som återstår för att slutföra tjänsteuppdraget kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.² *Förordning (1274/2008/EG)*

309. Färdigställandegraden beräknas enligt punkten 24:⁹³

24. Färdigställandegraden för ett tjänsteuppdrag kan fastställas på olika sätt. Företaget tillämpar den metod som på ett tillförlitligt sätt mäter omfattningen av det utförda arbetet. Beroende på typ av tjänsteuppdrag kan metoderna innefatta bedömningar av

- a) utfört arbete på basis av gjorda undersökningar,
- b) utförda tjänster per rapportperiodens slut i proportion till vad som totalt ska utföras, eller
- c) förhållandet mellan nedlagda utgifter vid rapportperiodens slut och beräknade totala utgifter. Endast sådana utgifter som motsvarar utfört arbete inräknas i nedlagda utgifter vid rapportperiodens slut. Endast utgifter som motsvarar arbete som utförts eller kommer att utföras inräknas i beräknade totala utgifter.

Delbetalningar och förskott från beställaren återspeglar oftast inte det arbete som utförts. *Förordning (1274/2008/EG)*

⁹² IAS 18 s.339.

⁹³ IAS 18 s.339.

310. Oaks provisionsinkomster från sina uppdrag som arrangör av strukturerade produkter har alltid bedömts – vilket alltid godkänts av revisorerna – utgöra intäkter från tjänsteuppdrag, vilket också framgår av Oaks årsredovisning.⁹⁴

Provisionsintäkter och provisionskostnader

En provisions- och avgiftsintäkt redovisas när inkomsten kan beräknas på ett tillförlitligt sätt, det är sannolikt att de ekonomiska fördelar som är förknippade med transaktionen kommer att tillfalla företaget, färdigställandegraden på balansdagen kan beräknas på ett tillförlitligt sätt och de uppgifter som uppkommit och de utgifter som återstår för att slutföra tjänsteuppdraget kan beräknas på ett tillförlitligt sätt. Intäkterna värderas till det verkliga värdet av vad som erhållits eller kommer att erhållas.

311. Denna bedömning vilade på följande faktiska förhållanden.
312. Oaks arbete utfördes under distributionsavtal med emittentbankerna. Inom ramen för dessa avtal utförde Oak en mängd olika tjänster under en längre tidsperiod: Oak höll kontakt med tilltänkta kunder, undersökte önskemål och behov och tog i dialog med kunden fram förslag till mer eller mindre skräddarsydda strukturerade produkter, som man därefter upphandlade hos lämpliga emittentbanker, som man hade avtal med. Man hjälpte till vid orderläggning och avslut och utförde även olika tjänster under värdepapprets löptid. För allt detta arbete fick Oak ersättning från emittenten i form av provision om det blev avslut. Annars fick man ingen ersättning alls.
313. Det är mot bakgrund därav uppenbart att Oak i sitt arbete som arrangör av strukturerade produkter utförde tjänsteuppdrag för emittentbankernas räkning.
314. Om ett sådant tjänsteuppdrag – vilket hände ibland – inleddes under ett räkenskapsår men ledde till avslut och inbetalning av provision under ett senare så har det inbetalade beloppet intjänats under såväl det gamla som det nya räkenskapsåret och då måste inkomsten periodiseras enligt bokföringslagen 5:3 och i Oaks fall (som värdepappersbolag) med tillämpning av ovan angivna bestämmelser i IAS 18.

---

⁹⁴ Hab 341 s.644.

315. Det är mot denna rättsliga bakgrund som periodiseringen av provisionsarvodena från warrantaffärerna ska bedömas.

Faktiskt händelseförlopp

316. Oak erhöll betalning med 11 025 000 USD den 30 maj 2012 (genom kvittning med Merrill Lynch) och den 8 juni 2012 betalade Natixis fakturan från Oak om 12 600 000 USD.
317. Båda dessa affärshändelser är givetvis bokförda i Oaks löpande bokföring för räkenskapsåret 1205-1304 (vilket framgår av Bertil Johanssons expertutlåtande, till vilket vi hänvisar).
318. Det var samtidigt uppenbart att en del av Oaks arbete hade utförts före den 30 april 2012 (kontakter med företrädare för fonderna, strukturering och upphandling m.m.) medan en del hade utförts efter den 1 maj 2012 (fortsatta kontakter med slutkund och emittent, biträde vid orderläggning och avslut m.m.).
319. När Oaks räkenskapsår 1105-1204 på sommaren 2012 skulle avslutas med årsbokslut och årsredovisning var det således Olle Markussons skyldighet som VD i Oak att enligt bestämmelsen i bokföringslagen 5:3 pröva om, och i så fall i vilken omfattning, som inkomsten från dessa två betalningar rätteligen skulle periodiseras som intäkt under det gamla räkenskapsåret och därvid ålåg det Olle Markusson att följa bestämmelserna i IAS 18.
320. Olle Markusson är inte själv kunnig i bokföringsfrågor och frågade därför Oaks revisor hur han skulle göra, vilket Olle Markusson berättade om i sitt förhör:
- Om jag inte känner att jag behärskar någonting, om jag inte är expert på det, då frågar jag någon som är expert. Och i det här fallet så frågade jag vår revisor, Susanne Sundvall. Det verkar som att det var den 29 maj. Det kan vara 28 maj, men det ser ut som 29 maj om man tittar i mejlen. Då ringer jag henne och säger att ”Ja, Susanne, vi har haft en väldigt stor institutionell affär som vi har jobbat med under våren. Vi arbetade med den under i princip hela våren. Vi trodde att den skulle bli klar under april, men nu

drog den ut över bokslutet. Så att hjälp oss att hantera den här. Hur ska man göra?” Det var det som var frågan till henne. Inte ”så här vill vi göra, så här ...” Ja, utan ”hur gör vi?” Och då frågade hon mig ”Ja, finns det något skriftligt på det? Har du någon motpartsbekräftelse, eller har du någonting?” Och då skickade jag över den dokumentationen som jag hade. Och baserat på den dialogen, så sa revisorn att ”ja, det här ser bra ut”. Och då tog jag den informationen, och gav till vår bokföringsfirma. Och det var heller ingen exakt instruktion till bokföringsfirman, utan ”Okej, det här har revisorn sagt. Bokför så här.” Jag får direkt motfråga ”okej, vilket intäktskonto ska det här på?” Alltså, jag kan inte såna detaljer avseende bokföring, så då frågade jag back office. ”Ja, här, det ska tydligen vara 1762 eller vad kontot heter.” Så att vi ... När den här periodiseringen gjordes, så gjordes den inte genom att vi sa att ”så här ska vi göra”, utan det var en öppen fråga till revisorerna.

321. De råd som Olle Markusson fick gjorde att han upprättade ett underlag, som han skickade till bokföraren Lena Brahme, som den 30 maj 2012 upprättade verifikation 11-102462 enligt vilken 19 687 500 dollar bokfördes som upplupen intäkt vid rapportperiodens slut 2012-04-30.⁹⁵

322. Innebörden av periodiseringsposten är att 83 % av inkomsterna rätteligen skulle periodiseras som intäkt under räkenskapsåret som avslutades den 30 april 2012.

323. Lena Brahme bad den 31 maj 2012 en av revisorerna, Erik Abrahamsson, att kontrollera om detta var korrekt.⁹⁶

From: Brahme Lena <Lena.Brahme@accountor.se>
 To: Erik Abrahamsson/SE/ABAS/PwC@EMEA-SE
 Date: 2012-05-31 08:41
 Subject: RE: Fick du något svar från Olle?

Ja, det var tydligen en ren nettointäkt motsvarande 132 Mkr. Kan inte du kontrollera med Susanne att det hela verkar riktigt?
 Oak kommer också med en uppställning över bonus till de anställda idag som ska bokföras som upplupen, och sedan ska jag göra skatteberäkning. Jag återkommer med material när det är klart.

Hälsningar

Lena Brahme

---

⁹⁵ Att verifikationen uppfyller bokföringslagens krav framgår av Bertil Johanssons expertutlåtande och Martin Borgekes responsum.

⁹⁶ Hab 340 s.591.

324. Erik Abrahamsson kontrollerade med Susanne Sundvall, som bekräftade att hon hade diskuterat saken med Olle Markusson.⁹⁷

 {In Archive} RE: Fick du något svar från Olle?
 Susanne Sundvall to: Erik Abrahamsson
 This message is digitally signed.
 Archive: This message is being viewed in an archive. 2012-05-31 09:25

hej

Ja, det är den affären jag pratat om och som Olle har stämt av med mig , jag tror jag mailat underlaget.

Bonus ska följa Ersättningspolicyn.

Mvh Suss

325. Erik Abrahamsson bekräftade därefter till Lena Brahme att Susanne Sundvall inte haft några invändningar.⁹⁸

 {In Archive} RE: Fick du något svar från Olle?
 Erik Abrahamsson to: Brahme Lena
 <Lena.Brahme@accountor.se>
 Archive: This message is being viewed in an archive. 2012-05-31 10:08

Hej Lena,

Har pratat med Sussanne och Olle och hela beloppet ska tydligen tillfalla oak. Har bett Olle om dokumentation runt affären och hoppas få det under dagen men Olle har varit tydlig med att det är en ren intäkt som ska tillfalla bolaget och Sussanne har inte haft några invändningar så det är bara att boka enligt de instruktioner som du fått av Olle så ska jag försöka stämma av det sen mot Olles dokument.

Hälsningar
 Erik

326. Som också framgår av detta e-postmeddelande frågade Erik Abrahamsson samtidigt Olle efter ännu mera underlag, vilket han fick samma dag. Abrahamsson hade dock ytterligare några frågor.⁹⁹

⁹⁷ Hab 340 s.587.

⁹⁸ Hab 340 s.591.

⁹⁹ Hab 340 s.594.

From: erik.abrahamsson@se.pwc.com
Date: Thu, 31 May 2012 20:25:26 +0200
To: <olle.marcusson@oakcapital.se>
Cc: <martin.welen@se.pwc.com>
Subject: Re: SV: VB: Periodisering av intäkt

Hej Olle,

Tack för den pedagogiska uppställningen och alla filer. För att säkerställa dessa transaktioner så skulle jag även behöva någon typ av motpartsbekräftelse t.ex en säljnota från emittenten samt någon bekräftelse från köparen rörande antal och pris. Har för övrigt lite svårt att stämma av notan direkt mot den uträkning som gjorts nedan, vad beror differensen på?

327. Olle Markusson återkopplade samma kväll varefter Erik Abrahamsson tackade för underlaget.

{In Archive} Re: Sv: Re: SV: VB: Periodisering av intäkt

Erik Abrahamsson to: Olle Marcusson

2012-05-31 22:26

This message is being viewed in an archive.

Kanon Olle!
 Tack så mycket

Hälsningar
 Erik
 Erik Abrahamsson

From: olle.marcusson
Sent: 2012-05-31 20:20 GMT
To: Erik Abrahamsson
Cc: Martin Welén
Subject: Sv: Re: SV: VB: Periodisering av intäkt

Hej,
 Sussanne har en kopia av kundens teckningsblankett (=motpartsbekräftelse från köparen). Jag plockar fram de trade confirmations vi fick från emittenterna (=motpartsbekräftelse från säljaren).

Skall inte vara någon diff i det underlag jag skickade. Dock kanske det krävs ytterligare info för att tolka siffrorna. Det är bara att ringa mig så kan jag gå igenom siffrorna.

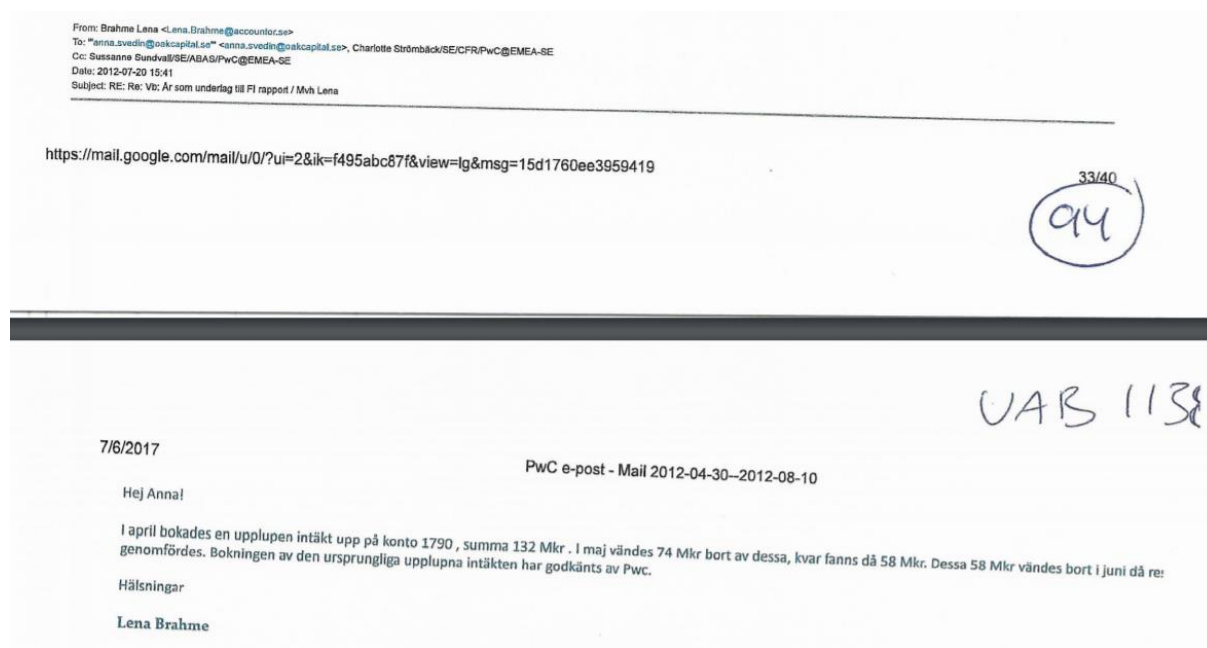
Jag ber BO ta fram underlag på dessa interimsskulder imorgon.

Hoppas du får en fantastisk semester i USA.

Mvh,
 Olle

328. Av handlingarna framgår att Olle Markusson den 29 maj 2012 stämt av periodiseringen med huvudrevisorn Susanne Sundvall, att revisorerna därefter på initiativ av bokföraren den 31 maj 2012 granskade periodiseringen ytterligare en gång och därvid bad om och fick ännu mera underlag från Olle Markusson.

329. Att revisorerna har godkänt periodiseringen framgår också av ett e-postmeddelande som Lena Brahme skickade till en anställd på Oak den 20 juli 2012 – med kännedomskopia till Susanne Sundvall – där Brahme bland annat skrev: *Bokningen av den ursprungliga upplupna intäkten har godkänts av Pwc.*¹⁰⁰

330. Revisorernas godkännande framgår framför allt av att man den 10 augusti 2012 utfärdade en ren revisionsberättelse, i vilken revisorerna uttryckligen angav att man hade reviderat Oaks förslag till disposition beträffande bolagets vinst (i vilken periodiseringen ingick) med Oaks tillämpning av bestämmelserna om tjänsteuppdrag i IAS 18 punkterna 20 och 24, den så kallade principen om successiv vinstavräkning.¹⁰¹

Redovisningsprinciper

Företagets årsredovisning är upprättad enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL) samt finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (FFFS 2008:25) och Redovisningsrådets rekommendationer RFR2, redovisning för juridiska personer.

¹⁰⁰ Hab 338 s.94f.

¹⁰¹ Hab 341 s. 591, 592 och 660.

Provisionsintäkter och provisionskostnader

En provisions- och avgiftsintäkt redovisas när inkomsten kan beräknas på ett tillförlitligt sätt, det är sannolikt att de ekonomiska fördelar som är förknippade med transaktionen kommer att tillfalla företaget, färdigställandegraden på balansdagen kan beräknas på ett tillförlitligt sätt och de uppgifter som uppkommit och de utgifter som återstår för att slutföra tjänsteuppdraget kan beräknas på ett tillförlitligt sätt. Intäkterna värderas till det verkliga värdet av vad som erhållits eller kommer att erhållas.

--

2012111503550

Revisionsberättelse

Till årsstämman i Oak Capital Group AB org
nr 556657-6509

Rapport om årsredovisningen

Jag har reviderat årsredovisningen för Oak Capital Group AB för
år räkenskapsåret 2011-05-01 – 2012-04-30.

Styrelsens och verkställande direktörens ansvar för årsredovisning

Det är styrelsen och verkställande direktören som har ansvaret
för att upprätta en årsredovisning som ger en rättvisande bild
enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och
värdepappersbolag och för den interna kontroll som styrelsen
och verkställande direktören bedömer är nödvändig för att
upprätta en årsredovisning som inte innehåller väsentliga
felaktigheter, vare sig dessa beror på oegentligheter eller på fel.

Revisorns ansvar

Mitt ansvar är att uttala mig om årsredovisningen på grundval av
min revision. Jag har utfört revisionen enligt International
Standards on Auditing och god revisionssed i Sverige. Dessa
standarder kräver att jag följer yrkesetiska krav samt planerar
och utför revisionen för att uppnå rimlig säkerhet att
årsredovisningen inte innehåller väsentliga felaktigheter.

En revision innefattar att genom olika åtgärder inhämta
revisionsbevis om belopp och annan information i
årsredovisningen. Revisorn väljer vilka åtgärder som ska utföras,
bland annat genom att bedöma riskerna för väsentliga
felaktigheter i årsredovisningen, vare sig dessa beror på
oegentligheter eller på fel. Vid denna riskbedömning beaktar
revisorn de delar av den interna kontrollen som är relevanta för
hur bolaget upprättar årsredovisningen för att ge en rättvisande
bild i syfte att utforma granskningsåtgärder som är
ändamålsenliga med hänsyn till omständigheterna, men inte i
syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i bolagets interna
kontroll. En revision innefattar också en utvärdering av
ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som har använts
och av rimligheten i styrelsens och verkställande direktörens
uppskattningar i redovisningen, liksom en utvärdering av den
övergripande presentationen i årsredovisningen.

Jag anser att de revisionsbevis jag har inhämtat är tillräckliga
och ändamålsenliga som grund för mina uttalanden.

Uttalanden

Enligt min uppfattning har årsredovisningen upprättats i
enlighet med lagen om årsredovisning i kreditinstitut och
värdepappersbolag och ger en i alla väsentliga avseenden
rättvisande bild av Oak Capital Group ABs finansiella ställning
per den 30 april 2012 och av dess finansiella resultat och
kassaflöden för året enligt lagen om årsredovisning i
kreditinstitut och värdepappersbolag. Förvaltningsberättelsen är
förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Jag tillstyrker därför att årsstämman fastställer
resultaträkningen och balansräkningen.

660

108

Rapport om andra krav enligt lagar och andra förfordningar

Utöver min revision av årsredovisningen har jag även reviderat
förslaget till dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust
samt styrelsens och verkställande direktörens förvaltning för Oak
Capital Group AB för räkenskapsåret 2011-05-01 – 2012-04-30.

Styrelsens och verkställande direktörens ansvar

Det är styrelsen som har ansvaret för förslaget till dispositioner
beträffande bolagets vinst eller förlust, och det är styrelsen och
verkställande direktören som har ansvaret för förvaltningen
enligt aktiebolagslagen.

Revisorns ansvar

Mitt ansvar är att med rimlig säkerhet uttala mig om förslaget till
dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust och om
förvaltningen på grundval av min revision. Jag har utfört
revisionen enligt god revisionssed i Sverige.

Som underlag för mitt uttalande om styrelsens förslag till
dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust har jag
granskat om förslaget är förenligt med aktiebolagslagen.

Som underlag för mitt uttalande om ansvarsfrihet har jag utöver
min revision av årsredovisningen granskat väsentliga beslut,
åtgärder och förhållanden i bolaget för att kunna bedöma om
någon styrelseledamot eller verkställande direktören är
ersättningskyldig mot bolaget. Jag har även granskat om någon
styrelseledamot eller verkställande direktören på annat sätt har
handlat i strid med aktiebolagslagen, lagen om årsredovisning i
kreditinstitut och värdepappersbolag eller bolagsordningen.

Jag anser att de revisionsbevis jag inhämtat är tillräckliga och
ändamålsenliga som grund för mina uttalanden.

Uttalanden

Jag tillstyrker att årsstämman disponerar vinsten enligt förslaget
i förvaltningsberättelsen och beviljar styrelsens ledamöter och
verkställande direktören ansvarsfrihet för räkenskapsåret.

Stockholm den 10 augusti 2012.

Susanne Sundvall

Auktoriserad revisor

660

331. Det är mot bakgrund av ovan angivna regler och faktiskt händelseförlopp som
hovrättens domskäl är att bedöma.

Kritisk analys av hovrättens dom rörande åtalet för bokföringsbrott.

332. Hovrättens rättstillämpning är uppenbart oriktig och återförvisning av åtalet för bokföringsbrott är oundviklig.
333. I stället för att tillämpa periodiseringsreglerna i IAS 18 anför nämligen hovrätten att *IAS 18 ger [-] ingen direkt vägledning för hur intäkter från ett provisionsbaserat tjänsteuppdrag ska redovisas*¹⁰² varefter hovrätten i stället – uppenbart felaktigt – tillämpar regler som inte gäller för värdepappersbolag:
I BFNAR 2008:1, Årsredovisning i mindre aktiebolag, p. 6.25 anges att provision som baseras på utfallet av utförda tjänster redovisas löpande om den provisionsgrundande tjänsten är utförd och om övriga avtalsvillkor för provisionen är uppfyllda. I FARs Samlingsvolym, Redovisning 2012, anges i kommentaren till p. 6.25 att avtalsvillkoren avgör när provisionen ska redovisas som intäkt. Är villkoret för att få provision att produktföretaget ska ha fått betalning för de förmedlade produkterna redovisas intäkten först då. BFNAR 2008:1 har utan ändring i aktuella delar ersatts av BFNAR 2016:10, Årsredovisning i mindre företag.
334. Att Bokföringsnämndens allmänna råd inte är tillämpliga på värdepappersbolag framgår redan av bokföringslagen där det i 8:1 anges följande.
 Bokföringsnämnden ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed. Finansinspektionen ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed i sådana företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag [-].
335. Samma sak framgår av 1:5 första punkten lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag:
 Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning.
336. Att BFNAR 2008:1, inte tillämpligt på värdepappersbolag framgår för övrigt direkt av dess ordalydelse. I punkterna 1.1 och 1.3 anges således:

---

¹⁰² Domen s.74 tredje sista stycket.

Punkten 1.1: Detta allmänna råd får endast tillämpas av aktiebolag som är mindre företag enligt 1 kap. 3 § första stycket 5 årsredovisningslagen (1995:1554).

Punkten 1.3: Detta allmänna råd tillämpas när ett företag upprättar sin årsredovisning enligt årsredovisningslagen (1995:1554).

337. Detta bekräftas även i doktrinen, se till exempel FARs samlingsvolym redovisning 2011, sidan 692:

Inledning

Bokföringsnämnden (BFN) har i denna vägledning samlat de regler som gäller för ett privat aktiebolag som är mindre företag enligt årsredovisningslagen (1995:1554) kan välja när årsredovisning ska upprättas. Väljer ett företag att tillämpa det allmänna rådet ska det tillämpas i sin helhet.

338. Hovrätten har gjort fel. Man borde rätteligen ha följt bestämmelsen i 1:5 i årsredovisningslagen för värdepappersbolag (1995:1559), regeringens bemyndigande i förordning (1995:1600) varvid man hade hamnat Finansinspektionens föreskrifter FFFS 2008:25, vilka uttryckligen hänvisar till IAS-förordningen.

339. Ett ytterligare fel är att hovrätten har kombinerat IAS-bestämmelserna med Bokföringsnämndens allmänna råd. Det får man inte heller göra.

340. Det framgår för det första av BFNAR 2008:1 att man inte får kombinera det rådet med andra bestämmelser (se FARs kommentar ovan).

341. Och av FARs kommentar framgår också att IAS-förordningen obligatoriskt ska tillämpas för alla företag som den gäller för.¹⁰³

342. Att hovrätten har gjort ett så flagrant misstag är givetvis i sig allvarligt. Domstolen ska känna lagen. Men det är så mycket mera anmärkningsvärt eftersom Oak i sin årsredovisning uttryckligen har angett vilka regler man har att följa och då det av Bertil Johanssons expertutlåtande, som vi har åberopat som skriftlig bevisning, framgår exakt hur man kommer fram till de regler som Oak ska tillämpa.

---

¹⁰³ FAR, IFRS-volymen 2011 punkten 5, sidan 29.

343. Det som avgör att återförvisning är oundviklig är emellertid att hovrättens rättsliga misstag har orsakat att man har hamnat helt fel i periodiseringsfrågan. Genom att tillämpa punkten 6.25 i BFNAR 2008:1 drar hovrätten följande slutsats:
*Är villkoret för att få provision att produktföretaget ska ha fått betalning för de förmedlade produkterna redovisas intäkten först då.*¹⁰⁴
344. Denna slutsats är grovt felaktig i flera avseenden.
345. För det första är alltså bestämmelserna överhuvudtaget inte tillämpliga.
346. För det andra anför hovrätten att man söker sig till BFNAR 2008:1 eftersom *IAS 18 ger, utöver det ovan nämnda, ingen direkt vägledning*. Man får emellertid inte kombinera Finansinspektionens föreskrifter med Bokföringsnämndens allmänna råd. Oak var skyldigt att enbart följa IAS 18.
347. För det tredje så ger IAS 18 fullständig vägledning.
348. För det fjärde så säger sig hovrätten söka vägledning i BFNAR 2008: 1 för att få reda på *hur intäkter från ett provisionsbaserat tjänsteuppdrag ska redovisas*. Därefter tillämpar man en bestämmelse som gäller för produktföretag och inte för provisionsbaserade tjänsteuppdrag.
349. Slutligen drar man slutsatsen att ett företag som har utfört ett provisionsbaserat tjänsteuppdrag ska redovisa provisionen som intäkt först när man har fått betalt, vilket är så fel det kan bli.
350. Enligt IAS-18 spelar det ingen roll när företaget har fått betalt. Den avgörande frågan är när arbetet har utförts.

---

¹⁰⁴ Domen s.74 tredje stycket.

351. Den bedömningen ska göras på den dag då periodiseringsposten bokförs, i detta fall den 30 maj 2012. Att så är fallet framgår av bokföringslagen 5:3 (*I samband med att den löpande bokföringen avslutas [-]*).
352. Den 30 maj 2012 var Oaks uppdrag nästan slutfört. Man hade fått betalt från Merrill Lynch och skickat en faktura till Natixis. Det ekonomiska utfallet kunde därmed beräknas på ett tillförlitligt sätt. Enligt IAS 18 punkten 20 ska då den inkomst som är hänförlig till uppdraget redovisas som intäkt genom hänvisning till färdigställandegraden vid rapportperiodens slut. Färdigställandegraden fastställs enligt punkten 24 genom att bedöma utförda tjänster per rapportperiodens slut i proportion till vad som totalt ska utföras.
353. Det som styr vilken intäkt som skall hänföras till gamla räkenskapsåret är alltså hur stor del av arbetet som var utfört den 30 april jämfört med Oaks totala arbetsinsats, vilken bedömning alltså ska göras utifrån den kunskap Oak hade på periodiseringsdagen, den 30 maj. Den bedömning som Markusson då gjorde var att 83 procent av arbetsinsatsen var utförd den 30 april 2012. Som tingsrätten mycket riktigt konstaterat stämmer denna bedömning väl överens med processmaterialet. Ingen kritik kan riktas mot fördelningen.
354. Hovrättens felaktiga rättstillämpning har därmed orsakat att man hamnat i en slutsats, som står i direkt strid med bestämmelserna i IAS 18, nämligen att provisionerna inte ska redovisas som intäkt innan inbetalning skett.
355. Hovrätten gör vid prövning av åtalet för bokföringsbrott ytterligare ett antal felaktiga uttalanden:
De distributionsavtal som Oak ingått med Natixis och Bank of America Merrill Lynch i februari och april 2012 är endast ramavtal. Av avtalen framgår bland annat att Oak och respektive bank ska komma överens om vilken ersättning Oak ska få vid varje transaktionstillfälle. Hovrätten anser att det inte går att beräkna någon intäkt för Oak på ett tillförlitligt sätt med stöd av dessa avtal. Avtalen kan inte anses innebära att

*Oak har fått ett tjänsteuppdrag av bankerna som omfattar de nu aktuella warrantaffärerna.*¹⁰⁵

356. Dessa uttalanden strider direkt mot distributionsavtalens ordalydelse. Av avtalen framgår klart och tydligt att de omfattar samtliga emissioner som bankerna kan komma att göra med Oak som arrangör. Ingen har påstått att det direkt av distributionsavtalen skulle gå att räkna fram Oaks provision, men distributionsavtal är en nödvändig förutsättning för att arrangören överhuvudtaget ska få någon ersättning. Inom ramen för dessa distributionsavtal har Oak utfört det arbete som Olle Markusson har sammanfattat i den handling som vi gick igenom sakframställningsvis och som har åberopats som skriftlig bevisning.¹⁰⁶

357. Hovrätten lägger också sitt påstående om att det skulle ha funnits en brottsplan till grund för sitt avgörande av åtalet för bokföringsbrott.
*Sammanfattningsvis är det redan genom den konstaterade brottsplanen [-] ställt utom rimligt tvivel att Olle Markusson i enlighet med åtalet uppsåtligen åsidosatt sin bokföringsskyldighet.*¹⁰⁷

358. Frågan om det har funnits en brottsplan eller om det var fråga om lagliga warrantaffärer spelar emellertid ingen som helst roll för periodiseringsfrågan. Även provisionsinkomster som ingår i en brottsplan ska bokföras på ett korrekt sätt (NJA 2004 s.519 och NJA 2012 s.826 punkten 23).

359. Hovrätten påstår också att en väsentlig del av brottsplanen skulle ha varit att *Oak skulle kunna hänföra så stor del som möjligt av sin vinst från warrantaffärerna till det räkenskapsår som avslutades den 30 april 2012.*

360. Inte heller detta påstående är korrekt. Av Ewran Mersins utkast till tilläggsavtal framgår tvärtom att utdelningen av vinstmedel byggde på en korrekt periodisering:

---

¹⁰⁵ Domen s.75 sista stycket.

¹⁰⁶ Hab 339 s.205.

¹⁰⁷ Domen s.77 andra stycket.

Köparen och Säljarna är överens om att Tillträdesdagen kommer skjutas 12 månader framåt under särskild omständighet ("Omständighet"). Sådan Omständighet råder om OCG har ingått ovanstående Transaktioner men att OCG av sina nuvarande revisorer för räkenskapsåret som slutar april 2012 ("Räkenskapsåret 2011/2012") nekas realisera någon vinst hänförlig till Transaktionerna, och därmed inte har möjlighet att ge utdelning till Köparen motsvarande den Köpeskilling som krävs för förvärfv av Aktierna i Supero AB.¹⁰⁸

361. Hovrätten påstår vidare att Olle Markusson skulle ha vilselett revisorn Susanne Sundvall med en teckningsblankett daterad den 16 april 2012 och ägnar den frågan stort utrymme i domen.

362. Vi har redan behandlat att hovrättens bedömning av åtalspunkterna 1-4 har påverkats av hovrättens felaktiga påstående att det finns en underskrift på teckningsblanketten, *vilken Johan Bergsgård förnekar att han har tecknat*.¹⁰⁹

363. Detta grova misstag har även påverkat hovrättens bedömning av åtalet för bokföringsbrott.

364. Hovrätten påstår nämligen att Olle Markusson skulle ha vilselett revisor Susanne Sundvall med teckningsblanketten:
*Revisorn har efterfrågat underlag från Oak för att kunna kontrollera den aktuella periodiseringen. Revisorn har då från Olle Markusson den 29 maj 2012 erhållit en teckningsblankett som är daterad den 16 april 2012 och saknar en sådan kanceringsfrist som fanns i andra teckningsblanketter, vilket beskrivits ovan under avsnittet om sambandet mellan warrantaffärerna och aktieöverlåtelsen. Teckningsblanketten låg aldrig till grund för någon köorder. Det går inte att dra någon annan slutsats än att Olle Markusson medvetet försett revisorn med ett oriktigt underlag [-].*¹¹⁰

---

¹⁰⁸ C 1 s.276.

¹⁰⁹ Domen s.55 sista stycket och s.56 första och andra styckena.

¹¹⁰ Domen s.76 sista stycket och s.77 första stycket.

365. Hovrättens påståenden att Olle Markusson *medvetet försett revisorn med ett oriktigt underlag* och att *teckningsblanketten aldrig låg till grund för någon köporder* och att den *saknar en sådan kancelleringsfrist som fanns i andra teckningsblanketter* blir bara begripliga om man utgår från att Bergsgård inte har undertecknat handlingen och att Olle Markusson i stället upprättat den, medvetet försett den med oriktiga uppgifter och förfalskat Bergsgårds namnteckning.
366. Utgår man däremot från att Johan Bergsgård, som han själv sade, har undertecknat handlingen så blir innebörden oundvikligen att Johan Bergsgård med sin namnteckning har bekräftat att det fanns en partsvilja hos SFS den 16 april 2012, som återspeglas av teckningsblankettens ordalydelse, vilket stämmer väl med den skriftliga bevisning som Olle Markusson har åberopat (se ovan instruktionen den 16 april 2012 från Ewran Mersin – *Can you please urgently price this for Client, Trade April*).
367. Läger man därtill till Markussons egen utsaga, se ovan, att inga teckningsblanketter – oavsett om ordet kancelleringsfrist fanns med eller inte – utgjorde bindande köporder, utan bara icke-bindande intresseförklaringar, och att Markusson varken tagit fram, skickat eller undertecknandet teckningsblanketten så ligger det i öppen dager att hovrätten har lagt sitt grova misstag om vad Bergsgård sade till grund för en slutsats att Olle Markusson långt i efterhand själv har upprättat teckningsblanketten, försatt den med oriktigt innehåll och förfalskat Johan Bergsgårds namnteckning och därefter skickat den till revisorn med direkt uppsåt att lura henne.
368. Det är sammanfattningsvis tveklöst så att hovrättens grova misstag om Bergsgårds utsaga har varit direkt avgörande för hovrättens slutsats att Markusson skulle ha vilselett revisorn med teckningsblanketten. Hovrättens misstag har därmed påverkat utgången av åtalet för bokföringsbrott, vilket också framgår av hovrättens övergripande slutsats:
Sammanfattningsvis är det [-] genom [-] att Oaks revisor försetts med underlag som fått det att framstå som att en bindande teckningsblankett fanns den 16 april 2012,

*ställt utom rimligt tvivel att Olle Markusson i enlighet med åtalet uppsåtligen åsidosatt sin bokföringsskyldighet [-].*¹¹¹

369. För att ta bort påståendet att Markusson skulle ha förfalskat Bergsgårds namnteckning yrkar vi på skriftprovsundersökning, se ovan.
370. Hovrättens domskäl om teckningsblanketten är felaktiga och missvisande även i flera andra avseenden.
371. Det mest centrala felet är att hovrätten inte har förstått varför Olle Markusson skickade teckningsblanketten till Susanne Sundvall och varför hon ville ha den.
372. Som ovan angetts styrdes periodiseringsfrågan enbart av hur stor del av Oaks totala arbetsinsats som hade utförts till och med den 30 april 2012. Allt handlade således om att fördela Oaks arbetsinsats mellan de två räkenskapsåren.
373. Vad Susanne Sundvall var ute efter var endast bevis på att Oak hade utfört arbete under det gamla räkenskapsåret och därför frågade hon om det fanns någon motpartsbekräftelse, vilket Olle Markusson berättade om i sitt förhör:
Hon bad om en motpartsbekräftelse, uttryckligen. Och jag ringde till henne och sa att ”Ja, nu har vi jobbat med de här affärerna” eller ”Nu har vi trade:at de här affärerna.” Det är stora institutionella, vi har jobbat med dem sen ... jag kommer inte ihåg, men sen januari eller under hela våren, men de skulle vara klara under april månad, var vad vi trodde från början, men nu hade de dragit ut över ... ja, vad ska man säga, årsskiftet, bokslutsskiftet. Bokslutet stängde ju 30 april, sen började nästa räkenskapsår 1 maj. Och då frågade hon mig när jag beskrev, det här har vi gjort, vi trodde att de skulle vara trade:ade och klara i april men sen så drog det ut över månadsskiftet. Då fick vi frågan ”Men finns det någon motpartsbekräftelse?” Och det som vi hade tillgängligt då, det som satt i pärmen, det var ju en teckningsblankett. Så då skickade jag den.
374. Hovrättens uttalanden om att teckningsblanketten *saknade kancelleringsfrist* och *aldrig låg till grund för någon köporder* är helt irrelevanta för periodiseringsfrågan,

---

¹¹¹ Domen s.77.

vilken som sagt enbart styrdes av vilken del av arbetet som utförts under det gamla räkenskapsåret jämfört med den totala arbetsinsatsen.

375. Till saken hör också att teckningsblanketten bara var en av många handlingar som Olle Markusson skickade till revisorerna. Som vi har visat ovan översände Olle Markusson den 31 maj 2012 till Erik Abrahamsson all dokumentation som han hade på affärerna, bland annat alla avräkningsnotor och olika bekräftelser från emittenterna.
376. Susanne Sundvall har inte alls blivit vilseledd av teckningsblanketten, som ju inte låg till grund för bokföringen utan bara var ett av många bevis på att affären hade pågått under det gamla räkenskapsåret trots att inbetalningarna kom på det nya.
377. Susanne Sundvall visste ju som auktoriserad revisor i Oak – och specialist på värdepappersbolag – mer än väl att periodiseringsfrågan avgjordes av punkterna 20 och 24 i IAS-18 och inte av om det fanns en kanceringsfrist i en i sammanhanget irrelevant teckningsblankett eller om det fanns en bindande eller inte bindande köporder i april. Hovrätten har helt missförstått periodiseringsbestämmelserna.
378. Hovrätten upprepar samma misstag när man bedömer själva verifikationen:
*Enligt den verifikation som ligger till grund för periodiseringen av intäkten om cirka 132 miljoner kr är orderdatum den 16 april 2012. Olle Markusson har uppgett att det var då struktureringen av warranterna var klar och upphandlingsfasen började. Det är emellertid som nyss nämnts ostridigt och klarlagt att bindande köporder avseende warranterna lades först den 24 maj 2012. Uppgiften från Olle Markusson om orderdatum är således oriktig. Olle Markusson har varit medveten om detta. Verifikationen kan därmed inte ligga till grund för bokföringen.*¹¹²
379. Ännu en gång får alltså hovrätten för sig att de skulle ha någon betydelse för periodiseringsfrågan när en bindande köporder lades. Det framgår klart och tydligt av

---

¹¹² Domen s.76 andra stycket.

IAS-18 att det är fullkomligt betydelselöst. Allt handlar om hur stor del av arbetet som Oak hade utfört under det gamla räkenskapsåret.

380. Hovrättens övergripande slutsats av åtalet för bokföringsbrott är därmed i alla avseenden vederlagd:

*Sammanfattningsvis är det redan genom den konstaterade brottsplanen men även genom den oriktiga verifikationen och att Oaks revisor försetts med underlag som fått det att framstå som att en bindande teckningsblankett fanns den 16 april 2012, ställt utom rimligt tvivel att Olle Markusson i enlighet med åtalet uppsåtligen åsidosatt sin bokföringsskyldighet [-]*¹¹³

381. Dessa slutsatser är i sig grovt felaktiga men vad som gör saken än mera allvarlig är att hovrätten har kommit fram till dem genom att tillämpa rättsregler som inte gäller för värdepappersbolag och genom att grovt missuppfatta Bergsgårds utsaga. Därmed har man felaktigt fått för sig att det skulle ha någon betydelse när i tiden en bindande order lades och när inbetalningarna ägde rum, vilket enligt IAS-18 saknar all betydelse för periodiseringsfrågan.

Robusthetskravet

382. Hovrätten gör gällande att Olle Markusson skulle ha vilselett Gustavia. Ingen av de personer som deltog Gustavias i godkännande av affären den 9 maj 2012 är hörda i målet.

383. Hovrätten påstår att Olle Markusson skulle ha vilselett revisor Susanne Sundvall. Hon är inte hörd i målet.

---

¹¹³ Domen s.77 andra stycket.

384. Hovrätten pekar ut Ewran Mersin och Mattias Bengtsson som brottsliga och gör gällande att de tillsammans med Olle Markusson har genomfört en brottsplan. Mattias Bengtsson och Ewran Mersin är inte hörda i målet.
385. Ingen från Merrill Lynch eller Natixis är hörda i målet, varken de personer som har undertecknat distributionsavtalen eller de som deltog i upphandlingen från bankernas sida. De personer på Merrill Lynch som instruerade Oak att ta betalt genom kvittning är inte hörda och inte heller de personer på Natixis som attesterade provisionsfakturan och såg till att den betalades. Trots det drar hovrätten många långtgående slutsatser i fällande riktning, till exempel om bankernas priser på Bloombergs och att priset på warranterna från Merrill Lynch skulle vara 4850 dollar.
386. Hovrätten påstår visserligen att man har beaktat detta men det är uppenbart när man läser domskälen att man inte alls har gjort det.

HÄKTNINGSFRÅGAN

387. Olle Markusson begär att Högsta domstolen omedelbart (efter genomgång av detta överklagande men före beslut i frågan om prövningstillstånd) ersätter hovrättens häktningsbeslut med ett reseförbud på samma villkor som hovrätten har meddelat mot Johan Bergsgård.
388. Som skäl för att häkta Olle Markusson anför hovrätten:
*Faran förstärks av att [-] Olle Markusson genom [-] den vinning som de haft av brotten får antas ha reell möjlighet att undandra sig verkställigheten av de utdömda fängelsestraffen.*¹¹⁴
389. Påståendet är felaktigt. Olle Markusson har inte haft någon vinning av den påstådda brottsligheten. Tvärtom har han avstått från över fem miljoner kronor i utdelning. Hovrätten tycks mena att den kvarvarande utdelning om 525000 kr som

---

¹¹⁴ Domen s.85 sista stycket.

Olle Markusson fick hade med vinsten från warrantaffärerna att göra. Men även det är fel. Den utgjorde en del av Olle Markussons normala lön, i form av årlig bonus, men Ewran Mersin ville att den skulle betecknas som utdelning vilket var skattemässigt fördelaktigt för bolaget.

390. Hovrätten påstår att Alexander Ernstberger och David Persson Rothman tjänade 50 mkr vardera och att Johan Bergsgård skulle ha fått närmare 9 mkr på grund av den påstådda brottsligheten. Jämfört med dessa siffror är det belopp på 525000 kronor som hovrätten – felaktigt – tillvitar Markusson försumbar.
391. I jämförelse med Bergsgård finns det alltså, med hovrättens eget sätt att argumentera, inget som helst skäl att häkta Markusson.
392. Även proportionalitetsprincipen talar starkt för ett reseförbud.
393. Olle Markusson är far till två minderåriga barn. Han är en viktig person i familjen, en sammanhållande länk. På grund av hovrättens beslut rycktes Olle Markusson oväntat bort från sitt familjeliv med några timmars varsel för att i stället frivilligt inställa sig på Norrmalms polisstation. För barnens skull är familjen i starkt behov av att få tid att förbereda en sådan här drastisk och tragisk omställning i livet. Hovrättens åtgärd är onödigt hård för att inte säga grym. I skrivande stund har Markusson träffat sin fru en gång och talat med sina barn i ett enda telefonsamtal som bara varade i femton minuter. Högsta domstolen bör omedelbart rätta till det.
394. Även hovrättens beslut om näringsförbud talar för att häktningen bör ersättas med ett reseförbud. Näringsförbudet träder i kraft interimistiskt den 21 augusti 2021. Den som har näringsförbud får inte äga aktier, driva näringsverksamhet, sitta i styrelsen eller faktiskt företräda ett aktiebolag. Olle Markusson driver näringsverksamhet i ett av honom helägt fåmansbolag. Att avveckla ett sådant

engagemang från häktet är omöjligt. Beslutet om häktning omöjliggör därför för Markusson att rätta sig efter det intermistiska beslutet om näringsförbud.

395. På grund av domen i skadeståndsdelen pågår verkställighetsåtgärder. Det finns ingen möjlighet för Markusson att tillvarata sina intressen i den delen från häktet. Utmättningsbesluten skickas inte ens till häktet av kronofogdemyndigheten.

396. Till proportionalitetsbedömningen hör också Markussons agerande under handläggningen av målet. Den som först frihetsberövades, i upptakten, var Johan Bergsgård. Markusson hade då möjlighet att fly. Det gjorde han inte. Markusson var häktad i sju veckor hösten 2017. Han försattes på fri fot med reseförbud, vilket han skötte prickfritt. Reseförbudet upphävdes och Markusson fick tillbaka sitt pass. Markusson flydde inte. Markusson har därefter efterkommit varje kallelse att inställa sig till förhandling från såväl tingsrätt som hovrätt. Även detta visar att hovrättens beslut om häktning är oproportionerligt.

397. Vid proportionalitetsbedömningen ska också särskilt beaktas att Olle Markusson har haft en helt annan position i det faktiska händelseförloppet än de tre andra åtalade. Markusson har inte företrätt SFS/Allra Pension utan har varit verkställande direktör på arrangören Oak.

398. Olle Markusson kan inte heller förbereda sitt försvar i Högsta domstolen från häktet. Som framgår av detta överklagande är målet komplicerat och omfattande och handläggningen kan förmodas bli långvarig.

399. Hovrättens underlåtenhet att redovisa och pröva Markussons talan och dess rättegångsfel i övrigt gör det nödvändigt att Olle Markusson även nu – under handläggningen av målet i Högsta domstolen – aktivt deltar i sitt försvar. Han har en branschkunskap, som vi försvarare inte har, och vi måste därför ständigt stämna av olika frågeställningar med honom, varvid han har behov av att gå igenom sitt eget arbetsmaterial.

400. Utöver branschmässiga frågeställningar brukar Olle Markusson regelbundet hjälpa oss till exempel med att söka i den så kallade mailslasken, som består av över en miljon e-postmeddelanden och är tidsödande, och även i sidomaterialet, som också är helt digitaliserat.
401. Olle Markussons arbetsmaterial är även i övrigt helt digitaliserat. Det omfattar till exempel allt förundersökningsmaterial, åklagarens och pensionsmyndighetens samtliga inlagor och bevisuppgifter, de medåtalades och Allra Pensions inlagor och bevisuppgifter samt vårt eget arbetsmaterial (med till exempel en kronologiskt ordnad sammanställning av samtliga relevanta skriftliga dokument från 2007 – 2014, som i utskrivet skick omfattar 31 A-4 pärmar).
402. Att skriva ut detta material är helt omöjligt.
403. Försvaret underrättade den 28 juli 2021 häktet om att vi behövde ha möjlighet att förbereda vårt försvar i Högsta domstolen via digital kontakt med Markusson och efterfrågade särskilt möjligheten för honom att få tillgång till sin egen dator. Häktet svarade samma dag:

 Jansson Melanie - H Kronoberg <Melanie.Jansson@kriminalvarden.se>
Till ● Per E Samuelsson

1 Du svarade på det här meddelandet 2021-08-11 10:42.

 Svara Svara alla Vidarebefordra ...
ons 2021-07-28 14:45

Hej,

Angående din klient Olle Markusson, 19761125-0312. Den kontakt som häktet Kronoberg tillhandahåller är via våra advokattelefoner som ni kan ringa till obegränsat och så även för er klient att obegränsat ringa ut till er. Ni kan även boka besök i våra besöksrum på avdelningen. Det går även bra att ta med material i pappersform för att gå igenom med klienten. Vid behov av inlämning av material i pappersform till klienten görs detta via inpasseringen, alternativt via post. Advokater medges tillstånd att föra in dator, surfplatta och mobiltelefon i Häktets lokaler vid häktningsförhandling (så kallad videolänk). Medgivande gäller även enskilt samtal med klient inför häktningsförhandling innevarande dag. Vid andra tillfällen än häktningsförhandlingar används Kriminalvårdens "häktesplatta". Internetanvändning, mobiltelefon och dator är ej tillåtet för intagna på häktet Kronoberg.

Aterkom gärna om du har fler frågor,
Vänliga hälsningar

404. Ett första utkast till överklagande skickades med post till häktet den 5 augusti 2021. På förmiddagen sex dagar senare, den 11 augusti, hade det fortfarande inte kommit fram. Den 10 augusti lämnades ytterligare ett exemplar av utkastet till inpasseringen, inte heller detta hade kommit fram vid lunchtid dagen därpå, vilket föranledde oss att på nytt skriva till häktet:

Advokatfirman
Samuelson, Schönmeier & Wall

Hej igen,

Jag postade ett brev med ett utkast till överklagande i till Markusson torsdagen den 5 augusti 2021. Det har fortfarande inte kommit fram till klienten. Min försvararkollega Christina Bergenstein överlämnade i går eftermiddag två ex. av utkastet till vakten. Klienten meddelade i morse att inte heller det har kommit fram. Sista dag för överklagande är den 19 augusti. Vi har ett grupptelefonsamtal i morgon mellan klockan 10-12. Då ska Christina och jag gå igenom utkastet tillsammans med Markusson.

Han måste då ha fått utkastet och också fått möjlighet att läsa igenom det.

Utgår från att ni ordnar detta genast.

Mvh

Per E Samuelsson

405. Först på eftermiddagen den 11 augusti fick Olle Markusson del av vårt första utkast till överklagande. Han fick därmed bara en kväll på sig att gå igenom ett över 90 sidor långt utkast inför vårt möte och han tvingades att kommentera utkastet utan tillgång till sitt eget arbetsmaterial.
406. Ett omarbetat utkast till överklagande lämnades till häktet av vår advokatsekreterare fredagen den 13 augusti 2021, varvid häktet vägrade att ta emot handlingarna eftersom sekreteraren inte hade fullmakt från någon av oss. Hon erbjöd sig då att ringa till någon av oss och inhämta muntlig fullmakt, vilket häktespersonalen vägrade godta. Lördagen den 14 augusti 2021 lämnade advokat Christina Bergenstein personligen in utkastet till häktet. inför vårt andra och sista avstämningsmöte – före överklagandet – måndagen den 16 augusti på förmiddagen. Inte heller det kom fram. Ändringarna var omfattande. Det slutade med att advokat Bergenstein fick ta med ett ex som sitt arbetsmaterial. Hon fick alltså inte lämna det till klienten. Samtidigt fick advokat Samuelsson sitta med via högtalartelefon från kontoret och föra in ändringarna i överklagandet. Markusson fick alltså inget eget utkast och fick lämna synpunkter på stående fot utan tillgång till sin akt.
407. Häktningen i kombination med häktets regler förhindrar därför Olle Markusson rätten till ett effektivt och fullödigt försvar i Högsta domstolen, vilket är helt oacceptabelt i ett så här omfattande och komplicerat mål. Även av det skälet bör reseförbud ersätta hovrättens beslut om häktning.

ANSTÅND

408. Olle Markusson begär anstånd med att ytterligare utveckla sin talan till dess att frågan om skriftprovsundersökning är avgjord och till i vart fall den 17 september 2021.

Stockholm den 18 augusti 2021

Per E Samuelson

Christina Bergenstein